

Sadržaj:

- 2.....Razgovor
- 7.....Najava
- 8.....Poticaji
- 9.....Antikorupcijski pogledi
- 10.....Pljačka iz oči
- 14.....Zgodopis
- 18.....Osvrti
- 28.....Hrvatski jezik
- 31.....Bojišnica
- 33.....Podlistak
- 34.....Roman
- 37.....Ispovjednikov kutak
- 38.....Kola i
- 39..... itatelji

Razgovor

Prošao sam sve i svašta! Iz poštene sam obitelji, što potvrđuju radne navike moje obitelji i mene samoga. Moja ambicioznost je proizvod genetike, siromaštva i etike, posebice one sociološke u kojoj prevladava hrvatski duh, karakter i temperament. Po mjeri ovjeka i mom razmišljanju Hrvati su jedan od najdobro udnijih naroda.

Bojišnica

Partizani obično ne prihvaćaju nikada oružanu borbu, ali su ipak kod Oborova upali u stupicu u kojoj su je morali prihvatiti i posljedica bijaše: uništena je bitava tzv. moslava ka brigada...

dr. Jovan Raškovi

„UBIJ SRBINA!“ - „UBIJ USTAŠU!“

Bio sam na Thompsonovu koncertu u Zagrebu. Od početka do kraja. Nisam imao prigodu uti povike „Ubij Srbina!“. članovi moje obitelji bili su na raznim mjestima me u posjetiteljima, ali isto tako nisu uli nešto sli no. Prijatelji tako er. Ništa takva.

Ipak.

Slavko Goldstein, Josip Gašparac i Jadranka Kosor teško da su bili na koncertu. Svejedno znaju za te ružne povike. Tko im je to kazao? Pa oni koje su tamo poslali i unaprijed im, tajno, napisali „Izvješ e s Thompsonova koncerta“. Sad su ga od njih samo, javno, preuzeli i – predo ili hrvatskom pu anstvu.

Svejedobno znalo se uti, i to na športskim utakmicama u Beogradu, „Ubij ustašu!“, to e re i Hrvata. Ne sje am se da se tada oglasila re ena trojka. Zato što vole Srbe? Taman posla! Vole oni samo sebe i svoj džep. Pun bu elar, kako bi rekli upravo Srbi. Zato im trebaju gužve, sukobi, a osobito krvoproli a i ratovi. Tad se najbolje snalaze.

Thompson im je samo jeftin izgovor.

Re i „Ubij Srbina!“, uostalom kao i „Ubij ustašu!“, ružno je i ga-

dljivo. Me utim, je li i zakonski kažnjivo? U Hrvatskoj, dakako!

Radovan Stipeti, novinar iz Zagreba, napisao je svojedobno („Jutarnji list“, 14. 5. 2005.) i sljede e: „Zlo in nazvan po Bleiburgu izvršen je nad onima koji su velikim dijelom bili prethodno krivi za Jasenovac i ostala ustaška gubilišta ... To je olakšavajuća okolnost za Bleiburg.“ Podnesena je tužba protiv Radovana Stipeti a radi klevete, budu je javno „iznosio neistine o zločinima Bleiburga i Križnog puta“. Tužba je odbijena od strane Op inskog suda u Zagrebu (sutkinja Lidija Vidjak), a što je onda pravomo no potvrdio i Županijski sud u Zagrebu (sutkinja Sonja Breškovi Balent).

Razložnost (obrazloženje) za odba aj tužbe je sljede i: „Kazneno djelo klevete ini osoba koja iznese neistinite tvrdnje protiv odre ene fizi ke osobe koja mora biti imenovana, a što je u konkretnom slu aju izostalo.“

Dakle, u Hrvatskoj nije kažnjivo re i „Ubij Srbina!“ i to na javnom mjestu, kamo li „Ubij ustašu!“, ali se ne smije izre i i ime onih kojih je ubijanje poželjno. To treba šaptati od uha do uha.

Bravo pravna državo!

NA KAMENU UZ ČAŠU VINA S IVANOM ŠEGEDINOM (1. DIO)

Razgovarao:

dr. sc. Tomislav Dragun

Pitanje:

Gospodine Šegedin, s kim imamo sast razgovarati, s kantautorom, trgovcem ili ugostiteljem?

Odgovor:

Prošao sam sve i svašta! Iz poštene sam obitelji, što potvrđuju radne navike moje obitelji i mene samoga. Moja ambicioznost je proizvod genetike, siromaštva i etike, posebice one sociološke u kojoj prevladava hrvatski duh, karakter i temperament. Po mjeri ovjeka i mom razmišljanju Hrvati su jedan od najdobro udnijih naroda, s toga naša povijest i je teška i složena. Zato naša, naša budućnost mora biti nadasve precizna i gospodarski usmjerena.

Život na najljepšem otoku me u hrvatskim biserima, upravo iz tog razloga uinio me je svestranim. Zapravo, ja i ne znam:

Tko sam? Znam samo da mi je Bog podario volju i odvažnost, zanos i vjeru u sebe. Završio sam ugostiteljsku, a potom i trgovačku školu. Za nešto više nisam imao ni vremena, ni novca.

ca za fakultet, kojeg moji roditelji nisu imali, uio sam na terenu od onih, koji su u istinu i u to vrijeme bili velikani hrvatskog oza ja. U sobi 3 s 2,50 m, proveo sam etrdeset i etiri godine života, bolje reeno u sobi u kojoj je obitavao pok. akademik i književnik Petar Šegedin, a kojeg, u istinu nikada, nisu ni željeli shvatiti rijetki intelektualci u mjestu. ast iznimkama... Od toga sam 6 punih godina proveo u uniformi, etiri u onoj najtoplijoj. Za sve ono što trenutno postizem, zahvaljujem i ovim putem dragom Bogu i dragim ljudima koji me shvaaju i razumiju moje ciljeve. Organizirati Festival na jednom otoku od cca 17.000 stanovnika je neobjektivna stvarnost, ali kad optimizam prevlada, a kroz korijene duša prikupi snagu od kamena i vina, onda ni 13. puta nije ništa teško.

Glazba je zarobila moj duh, a stvarnost je samo bila san, koji se preta e iz aše u ašu, poput dobrog i gustog crnog vina, koje i danas obitava u ba vama naše obiteljske konobe. Individualni zanos i vizija, od dje aka koji je prebrodio sve neda e pred kraj šezdesetih godina, u e i od ravnatelja škole pok. prof. Andrije Biliša kroz razne školske aktivnosti, gdje posebno isti em dramski rad me u elitom onih „najuspješnijih“, u kojima na moju osobnost poseban utjecaj imaju: ro ak, književnik i akademik Petar Šegedin, Jakša Fiamengo, Anatolij Kudrijavcev, Miljenko Smoje, Davor Mojaš, Zdenko Runji i dr. Za mene je to vrijeme bilo: „kupljeno vrijeme“, mjesto nov-

Na ovogodišnjem 13. Me unarodnom Marko Polo Festivalu, pisme i vina sam kantautor i autor preko desetak pjesama, koje uglavnom izvode: Vinko Coce, Mate Buli, Šima Jovanovac, Tihana Sabatti, Boris Babarovi, klapa „Kumpanji“, klapa „Plo e“, grupa Turbo Angels iz Republike Slovenije, i dr. Ne ete vjerovati, jednu od mojih skladbi koje e biti izvedene na XIII. Me unarodnom Marko Polo Festivalu u Kor uli, „Dosta je igre!“ - izvodi ro ak, Tin Ujevi. Ne onaj stari preko puta Kupe, koji je nekad s književnikom i akademikom Petrom Šegedinom kroz dijalog pjesništvo i književnost priželjkivao samostalnu i nezavisnu Republiku Hrvatsku, ve osamnaestogodišnji mladi, njegovih korijena.

Pitanje:

Ili možda s hrvatskim dragovoljcem?

Odgovor:

I onda kada je bilo najteže, pjevao sam i skladao na prvim crtama bojišnice u jednoj ruci s gitarom, a u drugoj s puškom. Ušao sam me u prvima u oslobo eni Vukovar zajedno s Markom Perkovićem Thompsonom, u kojem danas imam mnoge prijatelje, a kojeg smo svi zajedno dužni vratiti u prvobitno stanje. U vrijeme obrane suvereniteta Republike Hrvatske, na prvim crtama bojišnice u dubrova kom zale u, doznajem da je prodano kor ulansko trgova ko poduze e „Gradina“ u kojem sam radio za 100 DEM punih osam godina, a kao dioni ar sam brisan s popisa malih dionira. Ve onda sam se pitao: Kamo idemo? Koji je naš cilj?

Stilizirana poljodjelska kuća - Korula

„Gradina“ je prodana za 500.000 DEM, a vrijednost njenih nekretnina danas doseže do 7.000.000 EURA. Eto, žao mi je što nisam uspio „obraniti svoje poduzeće“, kojeg su korulani gradili godinama.

Neka Bog oprost svima. Posebno onima koji se tuku po prsima u ime Hrvatske. Vrijeme je da preispitamo svoju savjest! Vrije-

me je da vratimo naše iseljenike u Domovinu. Vrijeme je za promjene u našim srcima, karakteru i razmišljanju. „Otvorimo hrvatsku dušu i podijelimo zajedno sreću, neka radost zakuca na vrata svih onih koje volimo, u ime života dostojnog svakog hrvatskog ovjeka“!

Samo ljudi dobre volje, plemenita srca i otvorene duše znaju voljeti i cijeliti svoje. Oni su uvari nepresušnog blaga, narodne tradicije i folkloru od Dalmacije do ravne Slavonije. „Neka stoga naše aktivnosti budu trajni primjer i putokaz naraštajima koji dolaze poslije nas, da uvaju i vole jezik materinski, običaje prada vne, bogom danu zemlju, dragu Domovinu i ljude u njoj.“ Jer, pred mladima sutra ne možemo tražiti izliku, a niti krivca za naš neuspjeh. „Na mladima svijet ostaje“, stoga ih treba sada pravilno usmjeravati i zadužiti, dati im odgovornost.

Kada je moj bliski suradnik i dobar prijatelj jednom postao „dožupan“, sin mu je rekao: „Tata, molim te ne moj uiniti nekakvu grješku, zbog koje bi se ja morao stidjeti“! Eto, to je naša hrvatska mladež!

Pitanje:

Gdje smo to mi: „Jutrom u vinogradu“ slušaju i „Pjesmu iz maslinika“ uz „Zalazak sunca na ho-

rizontu“ gledaju i „Sazvijež a na pašnjaku“?

Odgovor:

Kako bi prevladali sve nedaće ovog vremena, izveli gospodarski preokret u smislu boljitka života naših građana i u inili hrvatsku izveznu ofenzivu, moramo se okrenuti razvrtku seoskog prostora, plovno g područja Dunava, otocima i obali. i njenica je da naše gospodarstvo guše: inozemni prodajni centri, razne proizvodne marke, širenje naših gradova, posebice ve ih središta. Seoski prostor i otoci su u ovom slučaju zastavljeni i gospodarski nedefinirani, a najveći su potencijal u smislu tržišnih potreba.

S obzirom da je turizam naš najveći i izvezni proizvod, trebamo ga hitno oplemeniti s autohtonim vrijednostima. Oživljavanjem seoskog prostora stvaramo uvjete za razvoj usporednog turizma u „plavoj zoni“ i nasuprotnog u „zelenoj“ tj. kontinentalnoj. Unosom i provedbom raznih aktivnosti kulturnog i zabavnog programa gradimo preduvjete za osnivanje i rad Agro – banke hrvatskog nacionalnog proizvoda. U tu svrhu sam napisao opširan program ruralnog razvitka pod nazivom „Marko Polo Hrvatska“. Koliko je ovaj program i moj poticaj u inkovitu, govore pokazatelji u obliku mnogih uspješno nastalih obiteljskih gospodarstava, kako na otocima i u priobalju, tako i u kontinentalnom dijelu Republike Hrvatske. U ovom slučaju Republiku Hrvatsku ne samo da treba povezati, već i statistički obraditi i oživjeti nje-no gospodarstvo posebice ono obiteljsko, sufinanciraju i ga raznim poticajima, beskamatnim kreditima i programima stranih državnih institucija. Jedino na taj način možemo kontrolirati svoju zemlju i tržište,

usmjeravaju i narod k radu i redu. Bez ovakvog pristupa, možemo u nedogled. Ja sam za Europu, ali ne na koljenima, veponosno i dostojanstveno. Oživimo sve što možemo, ustrojimo i razvijmo gospodarstvo, pokrenimo hrvatsku mladež, a onda idemo bez rije i.

Uzimaju i u obzir injenicu, da je Republika Hrvatska stjecajem okolnosti spontano sa uvala svoju ekološku narav, tradicijsku i proizvoa ku kulturu, posebice proizvoa ki identitet, pravi je trenutak za njenu temeljitu revitalizaciju posebice ruralnih područja, prije iskoraka u Europsku zajednicu i svijet.

Afirmacija hrvatskog gospodarstva, posebice turizma je apsolutno ovisna o aktivnostima u restauraciji i rekonstrukciji postoje ih resursa od mikro/makro industrije, obnove sela i seoskog prostora, šuma, brdsko-planskih prostora preko kulturnih i folklornih obija do unapre enja proizvoa ke kulture, posebice one autohtone naravi, koje Hrvatska ima u izobilju.

Kvaliteta zemlje, plovno područu je rijeke Dunava (Podunavlje), Slavonija, Jadransko more, otoci i obala, Lika i Gorski Kotar, Istra i Zagorje, pružaju nam brojne mogu nosti koje moramo iskoristiti ne samo zbog poboljšavanja vlastitog socijalno – ekonomskog položaja, ve za proizvodnju hrane i unapre enje turisti ke ponudu na obalnom i kontinentalnom dijelu Republike Hrvatske, posebice na nekim otocima, gdje u zadnje vrijeme na vitalnim poljoprivrednim zemljištima mjesto „agrikulture“ ni e sve više odlagališta otpada.

Tradicijskim sustavom proizvodnje, potie mo razvitak cijelog hrvatskog područja, osiguravaju i pritom posao lokalnom i nezaposlenom stanovništvu putem osnivanja:

Gospodarskog operativnog centra „Marko Polo Hrvatska“.

GOC „Marko Polo Hrvatska“, u svom bi sastavu imao 21 „županijsku operativnu zadrugu“, a svaka zadruga svoju operativnu tržnicu, što bi kona no rezultiralo „Hrvatskom agro-bankom“. Stvorenom Agro-bankom autohtonog i tradicijskog vrhunskog i kvalitetnog nacionalnog proizvoda u funkciji hrvatske turisti ke ponude i hrvatskog izvoza, automatizmom postajemo konkurentni na tržištu imaju i u vidu koli inu i kvalitetu prehrambenih proizvoda.

Zajedni kom markom „Marko Polo“, bez velike medijske buke stvaramo bezkompromisnu funkcionalnost i održivost razvojnog procesa sela i gospodarsku uravnuteženost na odnošajima selo – grad, a imenom Marka Pola prepoznatljivim u svijetu, garanciju uspjeha.

STRUKTURNA FUNKCIONALNOST PROJEKTA

**„GOSPODARSKI OPERATIVNI
CENTAR MARKO POLO“
„GOSPODARSKA TV - MARKO POLO“**

**OPERATIVNI
CENTAR
JUG - KORČULA**

**OPERATIVNI CENTAR
SJEVER - VUKOVAR**

**AGRO - BANKA
JUG**

**AGRO - BANKA
SJEVER**

21. ŽUPANIJSKA OPERATIVNA ZADRUGA

HRVATSKE TRŽNICE AUTOHTONIH PROIZVODA

PREDSTAVLJAMO IVANA ŠEGEDINA

U MALOJ SOBI

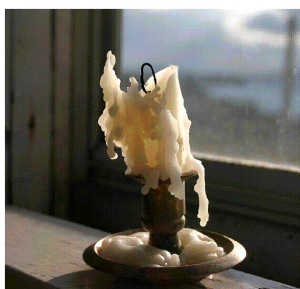
I ma jedna soba,
što me za se veže.
U njoj san prove lipe
i one dane teže.

Mala je soba moja.
Ma, ima veliku dušu.
Kad, nevera priti životu.
Kad s istoka vitri pušu.

I ma jedna soba.
Di, nikad niman mira.
U sobi, di snovi su stvarnost.
Gitara, sama svira.

Sam. U mra noj sobi.
A svitla, puna je duša.
Nova rodi se pisma.
I svit je rado sluša.

Kako je u maloj sobi.
To nitko ne e znati.
Kad skreneš sa svoga puta.
Ona te u život vrati.

JADNICI UVIK BILI

I mene su gazili judi.
Ne zna in se broja.
Ma zašto od svoje loze.
Mene i Barbu moga.

U meni svitlo i tama.
Sudbina donosi mir.
I den! Ja iden daje.
U neki novi ir.

Makar i pognute glave.
K'o da me niko šaje.
Teško je! Živit se mora!
I pak. Ja iden daje.

Ku u napustit ne u.
I Barba mi je reka:
„Tako je bilo vrime,
ja nisan zbog nje uteka“!

Judi od loze od mista.
Slomit su me htili.
A život ja san naplati.
Jadnici oni su bili.

Nove san godine slavi.
U mraku s etiri zida.
A danas to drugi inu.
Od zlo e, nevoje i stida.

NIKADA DOVRŠENA PRIČA: ŠUBIĆI, FRANKOPANI I ZRINSKI

Darko pl. Prebeg, akovec

One mnogobrojne priče o sred-njevjekovnim vitezovima u sjaj-nim oklopima i opasnim zmaje-vima, koji su obično rigali ubo-jitu vatru te uvali prelijepu princezu u kakvom zabavnom dvorcu, onaj znameniti kralj Artur i njegovi hrabri vavari okruglog stola ravnopravnosti i demokracije, svemogući i arob-njak Merlin i silne sage o opakim Vikinzima, stari Rimljani i njihovi gladijatori, simpatični Ga-lijski arobni napitak i tako redom, sve su to najvjerojatnije tek dijelovi dobro osmišljenih mitova i legendi mnogih naroda, a koji su odavno preplavili ovaj naš plavi planet. I sve to s jednim jedinim ciljem, da se za-ine uje i zna.

Naša priča o hrvatskim plemi-ima vrele krvi iz tih davnina, iako istom esto tako mistična i ne-

jednom prekrivana velom sveko-likih povijesnih tajni, pomalo e ipak biti drugačija. Zašto? Prven-stveno zato, što je hrvatska i zato što je istinita!

Podlistkom koji će uslijediti ve u narednom broju Glasnika želja nam je opisati gotovo 700 godina života i djelovanja neko-liko povijesno najvećih hrvatskih plemićkih obitelji svih vremena. Počinjemo sa županima Bribir-skim u 60-tim godinama 11. st. (1069.), pa idemo preko kne-zova i banova Šubića (1311.), te znamenitih knezova Krčkih (1312.), kasnije puno poznatijih kao knezovi Frankopani (1420.), posebno predstavljamo lozu sla-vnih grofova i banova Zrinskih (1347.) do trećine 18. st. (1735.).

Saga o vrlim plemićkim obitelji-ma Šubića, Frankopana i Zrin-skih vjerno je ogledalo napa e-

ne hrvatske prošlosti kroz pro-hujala vremena. Materijali koriš-teni pri nastajanju ovoga podlis-tka su originalni, kako u povijes-nim vrelima, tako tekstom i sli-kom, te su urađeni na mnogo-brojn timer autentičnim lokacijama prilikom priprema za izradu 75-minutnog dokumentarnog televi-zijskog filma „Saga o obitelji Zrinski“.

Ona osnovna ideja vodilja ovog svojevrsnog povijesnog projekta jeste višestoljetna nacionalna, povijesna i kulturološka pripad-nost Hrvatske i Hrvata ovoj da-našnjoj ujedinjenoj Europi. Jer, mi smo kao oduvijek ponosni narod bili njezinim strateški vrlo važnim dijelom još tamo od prije 500-tinjak godina!

Upravo u to ime i s dužnim poštovanjem pažljivo pročitajte ovu izrazito hrvatsku, nikada dovršenu priču!

U boj, u boj ...

Pratite Glasnik,
cijele ove godine čitajte:

HRVATSKE PLEMIČKE PRIČE
Darka pl. Prebega

SVA TRI NARODA U BIH IMAJU PRAVO NA SAMOODREĐENJE REFERENDUMOM

Povodom novih pokušaja od strane pojedinih unitarističkih krugova u BiH da se konstitutivnim narodima zabrani njihovo Ustavno i Daytonsko pravo na samoodređenje i samoopredjeljenje, nevladina organizacija Croatia Libertas javno ustvrđuje kako sva tri konstitutivna naroda u BiH imaju vlastito pravo na samoodređenje prema ustavu BiH i međunarodnim zakonima.

Ovo pravo proizilazi iz činjenice da je država Bosna i Hercegovina ovu opciju unijela u vlastite entitetske i državni Ustav kada je preuzela sve međunarodne povelje i Povelju Ujedinjenih naroda o pravu na samoodređenje i samoopredjeljenje konstitutivnih naroda. Nepoštivanje ovoga ustavnog garantiranog prava predstavlja kršenje međunarodnih konvencija, Povelje o samoodređenju UN-a i Ustava BiH.

Svako zabranjivanje većinski dominantnih Bošnjaka u Federaciji i razini BiH predstavlja kršenje Daytonskog sporazuma i Ustava BiH koji izričito i jasno govori o pravima svih konstitutivnih naroda bilo gdje u svijetu, pa tako i u daytonskoj BiH. Zabranjivanje ovog prava može biti štetno i predstavlja kršenje domaćih zakona te dokazuje postojanje hegemonije jednog naroda nad ostalim narodima što može rezultirati novim nesretnim previranjima. Najbolje rješenje za otklanjanje svake dvojbe predstavlja Referendum na kojem bi glasovala sva tri naroda i time odlučila budućnost zemlje bez novih nesretnih previranja.

Neosporno je kako bošnjački politički krug intenzivno radi na asimilaciji Hrvata u BiH u pokušaju stvaranja nepostojeće i neustavne tzv. "bosanske nacije", što smatramo grubim kršenjem ljudskih i građanskih prava drugih naroda i nacionalnih manjina. S pravom se pitamo kako "bosanska nacija" može biti nacionalna manjina u "vlastitoj zemlji" ili možda bošnjački političari planiraju "stvoriti nove konstitutivne nacije u BiH"?

Pozivamo sve hrvatske političke stranke da se na vrijeme osvijeste od štetnih pokušaja stvaranja tzv. "bosanske nacije i bosanskog jezika" i da iskoriste u okviru institucija vlasti, Ustava BiH i Daytonskog sporazuma Pravo na samoodređenje i samoopredjeljenje hrvatskoga naroda u BiH te na vrijeme prekinu sve štetne nacionalne, financijske, kulturne i obrazovne procese koji se odvijaju protiv našeg naroda ali i protiv hrvatskog političkog kruga u BiH.

CROATIA LIBERTAS

NON BENE PRO TOTO LIBERTAS VENDITUR AURO

Nevladina organizacija

Mostar

PR: 2214-07-08

26. svibnja 2008. godine

Leo Pločkinić, predsjednik NVO Croatia Libertas

VOLIM HRVATSKU ZEMLJU

Vjekoslav Škreblin

To bi bilo najkraće i ako ulazimo u psihološki profil Vašeg gradonaelnika MILANA BANDI-

A. Sada kada je potpuno raskrinkan kao kriminalac, Milana to nipošto ne zbunjuje. On i nadalje želi mandat kriminalca, na poziciji koju ljubomorno drži, odraditi RADOM I POŠTENJEM do posljednje minute.

zbog MILANA BANDI A nalazi u smrtonosnom zagrljaju organiziranog kriminalca, "roviti" se MILAN ne da. UPORNO I JAVNO ZAMJENJUJE TEZE. "NEMA VIŠE LJUBAVI. PUKLA JE LJUBAV IZME U GRADA I GUCI A. NE U MU DAROVATI 8,5 MILIJUNA KUNA. MEDIJI ME RAZAPINJU KAO KAKVOG KRIMINALCA (a ja pošten da pošteniji ne mogu biti - moja opaska!).

toga trpi velike štete...

Ovako djeluje "najpopularniji" gradonaelnik kojega je hrvatska prijestolnica ikad imala. KIP VE ESLAVA HOLJEVCA prije e prohodati, nego što "Zagrepani" okrenule a svome KUMU MILANU. Tako valjda razmišlja svaki "nedodirljivi" tjeraju i paniku od sebe, osjeaju i kako se "bliži vrijeme".

Me utim, toliko se izblamirao i kompromitirao KOMUNJARSKI BANDITSKI GANG, pa ga niti, ina e mafijaška medijska scena, više ne može niti želi prikrivati. LAKO JE S TU IM kukurijekom PO PLOTU UDARATI, zar ne štovani "gradonaelnik e" BANDI U?!

Kumovati i vaditi iz tu e kese?!

Usput trpati i u vlastiti džep i džepove BANDITSKE BRATIJE! Nema više MILE-LALE "gradonaelnik e".

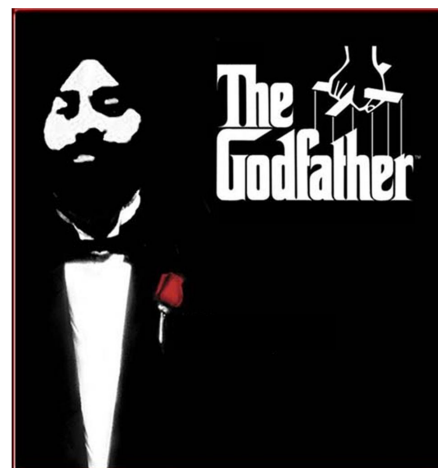
POLICIJA I SIGURNOSNE SLUŽBE NE PRAŠTAJU, zar ne? Polako, ali sigurno FAKTURE stižu na naplatu.

Iako se ZAGREB godinama i

I još se pokušaj zamjene teze-zemlje nije stišao, BANDI - HOLDING SUSTIŽE OPTUŽBA ZA NOVE KRAJE. ZAGREBAKE CESTE SVAKE GODINE "NA CRNJAKA" EKSPLOATIRAJU PRIRODNA DOBRA U VISINI OKO PEDESETAK MILIJUNA KUNA... Možda traže HITLEROVO BLAGO OSTAVLJENO I ZAKOPANO "za bolja vremena"?

Ne samo ja, još je netko najozbiljnije "nagazio" organiziranu zagrebačku mafiju i njihovog GLAVNOG KUMA. BANDI ZA SADA OSTAJE "NEVIN" - NEDODIRLJIV, a ostalim svojim "suradnicima" upu uje prijekore i "posljednju" opomenu. Eto, "posao" nisu odradili kako je bilo predviđeno i "grad" zbog

Doista im je preteško shvatiti REALNOST i prihvatiti injenice kako ovakvom ORGIJANJU POLAKO ALI SIGURNO DOLAZI KRAJ. Samo se eka pogodan trenutak, kada e i policija "pokupiti" sumnjivce s ulice koji zagauju ionako pretežak zagrebački zrak.

Kako su ono Milan Kovač, Stipe Hrkač, Jako Andabak, grof Georg Eltz Vukovarski, Milan Kovač, Darko Ostoja & co. opljačkali više milijardi kuna od 227.882 hrvatska branitelja i prognanika (3. dio)

dr. sc. Tomislav Dragun

Ocijenili su da je opasnost minula. Posve. Tajni politbiro i njegovo gospodarsko krilo „Skupina Hennesy“, misle i smatraju, sprije ili su reviziju pretvorbe i privatizacije. Zauvijek. Sad se opljačkano blago može iznositi na vidjelo, dijeliti i koristiti kao i sva druga imovina.

Krenuo je, dakako na veliko, Jako Andabak s prodajom „Sunca“ Grcima, a sada e i Darko Ostoja, odnosno dr. sc. Ivo Sanader sa svojim Liburnia Riviera Hotelima. Novope eni hotelijer Goran Štrok (do 1995. godine nije niti znao što je to hoteljerstvo), uz svesrdnu potporu (Samo to?) Slavka Lini a ve masti brke!

Hrvatski uljudbeni pokret, me utim, to ne prihva a. Slijedom tužbi za utvr ivanje ništavnosti ugovora o zamjeni dionica u kuponskoj privatizaciji došao je u priliku mnogo šire, i ja e, pri i rješavanju ovoga gadljivog problema suvremene nezavisne Republike Hrvatske. Podnesen je s dne 2. lipnja 2008. godine zahtjev za odre ivanjem privremene mjere u predmetu Trgova kog suda u Zagrebu br. XIV P-3820/2006, a kojim se traži sljede a sudska odluka:

„Zabranjuje se tuženicima“, t.j. Hrvatskom fondu za privatizaciju i IF Proficio d.d. (bivši PIF Expandia d.d.), „do pravomo nog okon anja sudskog spora u predmetu Trgova kog suda u Zagrebu br. XIV P-3820/2006. prodaja ili bilo kakav drugi oblik

otu enja dionica trgova kog društva LIBURNIA RIVIERA HOTE-LI d.d. iz Opatije i to pod prijet-njom ovrhe istih.“

Dakako, kad je u pitanju tolika opljačkana imovina, a pljačka izvedena u režiji i uz punu logistiku hrvatskog državnog vrha, milosti nije za o ekivati, a suosje anje s opljačkanim hrvatskim braniteljima i prognanicima zadnja je rupa na svirali. Trgova ki sud u Zagrebu, doti no sudac Davor Pustijanac, svojim rješenjem br. XIV P-3820/2006 donesenim s dne 4. lipnja 2008. godine (dajemo ga u presliku) glatko je odbio podneseni zahtjev za odre ivanjem privremene mjere.

Na doti no rješenje Hrvatski uljudbeni pokret odmah je uložio žalbu koju nastavno citiramo:

VISOKI TRGOVA KI SUD RH

Berislavi eva 11

10000 ZAGREB

preko

TRGOVA KI SUD U ZAGREBU

Posl. br. XIV P-3820/2006

Sudac: Davor Pustijanac

Petrinjska 8

10000 ZAGREB

Zagreb, 13. lipnja 2008.

Tužitelji:

dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb, Pete poljanice 7
DRAGUNOV URED d.o.o., Zagreb, Trnjanska 11.b
HRVATSKI ULJUBENI POKRET, Zagreb, Pete poljanice 7

Tuženici:

HRVATSKI FOND ZA PRIVATIZACIJU, Zagreb, Ivana Lu i a 6
PROFICIO d.d., Zagreb, Gajeva 2/a, sljednik PIF EXPANDIA d.d., Zagreb, Savska 41

ŽALBA

protiv rješenja Trgova kog suda u Zagrebu br. XIV P-3820/2006 od 4. lipnja 2008. godine

u etiri primjerka

9. 6. 2008.

REPUBLIKA HRVATSKA
RJEŠENJE

XIV P-3820/2006

TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU po sucu toga suda Davoru Pustijancu u pravnoj stvari tužitelja 1. DRAGUNOV URED d.o.o. Zagreb, Trnjanska c. 11b, 2. dr. sc. Tomislav Dragun, Zagreb, Pete poljanice 7 i 3. HRVATSKI ULJUBENI POKRET, Zagreb, Pete poljanice 7, protiv tuženika 1. HRVATSKI FOND ZA PRIVATIZACIJU, Zagreb, Ivana Lučića 6, kojeg zastupa punomoćnik Nino Reskušić, odvjetnik iz Zagreba i 2. PROFICIO d.d. Zagreb, Gajeva 2/a (pravni sljednik PIF EXPANDIA d.d. Zagreb), kojeg zastupa punomoćnik Maroje Matana, odvjetnik iz Zagreba, radi utvrđenja ništavim ugovora, dana 4. lipnja 2008. god.

riješio je

Prijedlog za osiguranje određivanjem privremene mjere koja glasi:
«Zabranjuje se tuženicima, do pravomoćnog okončanja sudskog spora postupka predmeta Trgovačkog suda u Zagrebu br. P-3820/2006, prodaja ili bio kakav drugi oblik otuđenja dionica trgovačkog društva LIBURNIA RIVIERA HOTELI d.d. iz Opatije i to pod prijetnjom ovrhe istih.“, **odbija se** u cijelosti kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužitelji su pred ovim sudom podnijeli tužbu protiv tuženika radi utvrđenja ništavnim ugovora o naknadi (zamjeni) dionica u programu kuponske privatizacije zaključenim 29.04.1999. god. između Hrvatskog fonda za privatizaciju iz zagreba i PIF Expandia d.d. iz Zagreba (list 168).

Podneskom od 02.06.2008. god. tužitelji su podnijeli i prijedlog radi određivanja privremene mjere zabranom tuženicima do pravomoćnog okončanja sudskog spora u predmetu P-3820/2006 prodaja ili bilo kakav drugi oblik otuđenja dionica trgovačkog društva LIBURNIA RIVIERA HOTELI d.d. iz Opatije.

Zahtjev za osiguranje određivanjem privremene mjere, utvrđen je neosnovanim u cijelosti.

Naime, sukladno odredbi čl. 293. st. 2. Ovršnog zakona (NN 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 88/05 – u daljnjem tekstu OZ), prijedlog za određivanje privremene mjere mora sadržavati točno označenu tražbinu čije se osiguranje zahtijeva. Izraz tražbina označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje (čl. 2. t. 1. OZ-a).

Prijedlogom za određivanje privremene mjere, a i samom tužbom, kao tužbeni zahtjev istaknut je zahtjev tužitelja za utvrđenje ništavnim ugovora o naknadi (zamjeni) dionica u programu kuponske privatizacije. Dakle, tužbeni zahtjev u ovome predmetu je zahtjev za utvrđenja ništavnim ugovora.

Smisao određivanja privremene mjere, načelno, je u tome da od trenutka isticanja zahtjeva za pružanje pravne zaštite u parničnom (ili drugom postupku) do trenutka ovršnosti

odluke donesene u tome postupku zbog protoka vremena može doći do štetnih posljedica uslijed kojih bi kasnije ovrhu bilo nemoguće provesti. Svrha je postupka osiguranja, u pravilu, da se određenim zahvatima u odnosu na protivnika osiguranja povećaju izgledi ovrhovoditelja da u času kad bude u pravnoj mogućnosti zatražiti prinudno ostvarenje svoje tražbine, ovrhovoditelj tu tražbinu može u potpunosti ostvariti, odnosno smanjiti opasnost koja prijeti tom ostvarenju.

Slijedom navedenog, rješenju o osiguranju privremenom mjerom u konkretnom slučaju nije moguće udovoljiti, jer čak i da sud odredi predloženu privremenu mjeru, ona u konkretnom slučaju ne može imati utjecaja na izvršenje presude kojom bi tužbeni zahtjev na utvrđenje ništavnim ugovora, eventualno, bio utvrđen osnovanim.

S druge strane, kako je već istaknuto izraz tražbina označava pravo na neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje (čl. 2. t. 1. OZ-a). Zahtjevom za osiguranje traži se osiguranje tražbine i kada se radi o nenovčanoj tražbini. Ovo proizlazi i iz naziva Glave 31. Odjeljka 3. – „Privremene mjere radi osiguranja nenovčane tražbine.“ Zahtjev za neko davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje podnosi se kondemnatornim parničnim zahtjevom, dok tužbeni zahtjev u ovom parničnom postupku predstavlja deklaratorni zahtjev usmjeren na utvrđenje (ništavnosti ugovora). S obzirom da deklaratorni zahtjev ne sadrži tražbinu u smislu odredbe čl. 2. toč. 1. OZ-a, ne sadrži niti tražbinu koju bi bilo moguće ostvarivati u ovršnom postupku. Stoga u parnici u kojoj se ističe deklaratorni tužbeni zahtjev nisu ispunjeni uvjeti za izdavanje privremene mjere.

Ovaj stav zauzima i ustaljena sudska praksa - Visoki trgovački sud RH, Zbornik odluka VTS-a RH, 1994.-2004. broj 9, odluka broj 700/III (VTS RH Pž-2777/95 od 19.09.1995.).

Slijedom svega navedenoga, zahtjev za osiguranje tražbine određivanjem privremene mjere ocijenjen je neosnovanim i u smislu odredaba o privremenoj mjeri Ovršnog zakona, te je riješeno kao u izreci ovog rješenja.

Uz gred se samo napominje i da je tužba tužitelja, podnijeta u predmetu P-3820/06 nepravomoćno odbačena. Protiv rješenja o odbacivanju tužitelji su podnijeli žalbu o kojoj još nije odlučeno.

U Zagrebu, 4. lipnja 2008. god.

SUDAC:

Davor Pustijanac v.r.

Za točnost otpisivanja - ovlaštenu službenik:

Tatjana Slaviček

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda u 2 primjerka za Sud i po jedan za svaku protivnu stranku, u roku od 8 (osam) dana računajući od dana dostave ovog rješenja.

1.

Trgova ki sud u Zagrebu svojim rješenjem br. XIV P-3820/2006 od 4. lipnja 2008. godine, koje smo primili dne 9. lipnja 2008. godine, riješio je:

„Prijedlog za osiguranje odreivanjem privremene mjere ... odbija se u cijelosti kao neosnovan.“

2.

Rješenje Trgova kog suda u Zagrebu br. XIV P-3820/2006 od 4. lipnja 2008. godine pobijamo u cijelosti zbog:

* pogrešno i nepotpuno utvr enog injeni nog stanja

* pogrešne primjene materijalnog prava

doti no kako slijedi:

Ad 1.

Državni ured za reviziju RH u svom Izvješ u o obavljenoj reviziji procesa kuponske privatizacije iz velja e 2002. godine utvrdio je da je zamjena dionica u kuponskoj privatizaciji provedena nezakonito, pa samim tim i cijela kuponska privatizacija.

Nitko i nikada službeno nije osporio doti ni nalaz Državnog ureda za reviziju RH.

Štoviše, ak i saborski zastupnici to smatraju gotovom i neospornom injenicom. U tom smislu citiramo sljede u izjavu saborskog zastupnika Damira Kajina (IDS PROTIV „BEATIFIKACIJE“ KUPONSKE PRIVATIZACIJE, „Novi list“, 6. lipnja 2008.):

„Goran Štok o ito miri interese Vlade i opozicije, ali to je loše i za Vladu, i za opoziciju, a i za LRH. No, još je gore da se na ovaj na in 'beatificira' kuponska privatizacija koja je plja ka na kvadrat u odnosu na prvotnu pretvorbu.“ (U prilogu)

Ožalbenim rješenjem Trgova ki sud u Zagrebu tako je samo potvrdio svoje pravo lice i ulogu koju ciljano ima u temeljnim hrvatskim gospodarskih kriminalnim procesima, doti no u pretvorbi i privatizaciji, u otvaranju i vo enju ste ajeva, te posebno u kuponskoj privatizaciji.

Ad 2.

Zahtjev tužitelja je jasan. Isto tako o ita je i zada a Trgova kog suda u Zagrebu: Sprije iti po svaku cijenu, ne biraju i sredstva, ono što tužitelji traže.

Mi želimo, ponavljamo, slijedom primjene zakona i sudskih presuda, zamjenu dionica u kuponskoj privatizaciji u initi ništavnom, pa samim tim eliminirati sve negativne posljedice nezakonitosti primijenjenih i ostvarenih u kuponskoj privatizaciji. Nastavak nezakonitog i kažnjivog postupanja, izvan svake je sumnje, u kompleksu kojega obuhva a proces kuponske privatizacije, od po etka, pa sve do završnog pranja oplja kanih kuponskom privatizacijom uokvirenih društvenih materijalno-financijskih vrijednosti, a kojega svojim rješenjima i odluka otvoreno podupire i Trgova ki sud u Zagrebu, nedvojbeno ometa i onemogu uje ostvarenje re enog našeg cilja.

Ad 3.

Na taj na in je, ožalbenim rješenjem, Trgova ki sud u Zagrebu samo potvrdio ono što se ve dugo zna da je logisti ka osnova i potpora nezakonitim hrvatskim gospodarskih kriminalnim procesima, posebno onima u pretvorbi i privatizaciju, u otvaranju i vo enju ste ajnih postupaka, te u kuponskoj privatizaciji, pa bi pravomo nost njegova rješenja br. XIV P-3820/2006 od 4. lipnja 2008. godine predstavljala opasan društveno-pravosudni presedan, koji izravno dovodi u pitanje i samu opstojnost hrvatske države, kojemu se stoga treba na sve dopuštene demokratske na ine žestoko suprostaviti, a njegove nositelje otvoreno ozna iti i privesti licu pravde.

3.

Na temelju svega izloženoga, kao žalitelji

predlažemo

da Visoki trgova ki sud RH u cijelosti ukine pobijano rješenje Trgova kog suda u Zagrebu br. XIV P-3820/2006 od 4. lipnja 2008. godine, te predmet vrati u prvostupanjsko rješavanje.

Žalitelji

STJEPANU MESIĆU - PREDSDJEDNIKU ONIH HRVATA KOJI ŽALE ZA TITOM, ZA MARKSIZMOM I ZA JUGOSLAVIJOM

Akademik **Mirko Vidovi**, Pariz

Gospodine Mesi u!

Vaša izjava na Brijunima, pred stranim diplomatima ukazuje na Vašu iluziju da ste Hrvatsku vratili na samoupravne i nesvrstane koordinate JBT. Ili Vi imate slabu memoriju, ili su Vaši živci toliko oslabili pa ste zaboravili šta ste sve radili od 1967 ('osuda u Saboru 'Deklaracije o hrvatskom književnom jeziku') do danas.

Je li moguće da ste zaboravili da ste Vi napisali knjigu 'Kako smo rušili Jugoslaviju'? Da ste pjevali 'Juru i Bobana'? Da ste se kroz itavo vrijeme Domovinskog rata družili sa staljinistima i s luburivcima? Da je Jasenovac Luburivovo djelo. Da je Luburi, uz nadleštvo Dide Kvaternika, ubijao u Jasenovcu do svibnja 1945, a poslije tog datuma u Jasenovcu je OZN-a ubijala hrvatsku sirotinju, najviše s Križnog puta i u toku kolektivizacije zemlje.

Je li moguće da ste zaboravili da je NATO dokrajčio JNA na ijem elu ste bili Vi. Da ste Vi kao takav odgovorni za rušenje Hrvatske u toku 1991. Da ste predali neprijatelju Hrvatsko po-

dunavlje. Da ste u zadnjih 8 i pol godina, propovijedali mržnju prema državotvornim Hrvatima i prema Katoličkoj crkvi i bavili se apologetikom nejednakosti među mrtvima i živima.

Što se tiče Vaših iluzija da ćete i nakon isteka Vašeg drugog mandata odlučivati šta će biti u Hrvatskoj i kako će se nacija koju su u inili - protiv i Vas i Tu - mana i Ra ana! - nezavisnom morati živjeti po volji jednog političkog vampira - to je zadnja stvar koju ste trebali izgovoriti i to baš u zooparku na Brijunima. Jer de-Mesinizacija je već poela, ona će kulminirati u toku idućeg godine kad dođe do izborne kampanje za novog šefa države i ustavnog arbitra. A idući šef države Hrvatske će Vas šutnuti s Markova trga sve do u mrežu u koju se inače bacaju tako istrošeni mlinovi besmislica.

I na kraju - Vi uopće niste shvatili britanskog veleposlanika. On Vam je rekao da se je u Hrvatskoj dogodilo sve nasuproti ideologiji Josipa Broza Titaa, provokatora izmeću Istoka i Zapada i jugoslavenstva uopće. Da je Hrvatska postala stabilna jer je u stvarnosti hrvatske drža-

ve pobijedila ideja nezavisnosti, pravne države i parlamentarne demokracije, a ne suludih diktatora i sija a mržnje. Britanac Vam se je ustvari nasmijao u brk, a Vi ni to niste razumjeli. Nemate, o ito, pojma šta je to - duhovitost Lorela.

Bitna značajka britanskog mentaliteta je - prezir servilnosti i mazohizma. Tko ne voli sebe, taj ne može voljeti ikoga. Tko svoj narod prezire - taj prezire sav svijet - to je - mizantrop!

Netko Vam je morao reći i kako stvari izgledaju po zdravu razumu.

Koliko je zapadnih novinskih agencija prenijelo Vaše prorokovanje da će - i poslije Mesi biti - Mesi ?

Do sad Vas je uvijek samo sažaljevaao, a sad ste postali dostojni prezira.

Mirko Vidovi

(Književnik koji je zbog svog književnog rada proveo pet i pol godina u Titovim kazamatima, a kojeg je najviše branila 'Amnesty International' - iz Londona).

Gospođo a dr. o ito ne podnosi Ustaše

NISAM PRISTALICA VAŠEG POKRETA, A TI VAŠI HRVATSKI BRANITELJI SU USTAŠE KOJE SU MI POBILJE POLA FAMILIJE. SMATRAJTE SE OBAVIJEŠTENIM DA SAM VAŠE MAILOVE I SVOJE MAILOVE U KOJIMA VAS MOLIM DA ME SKINETE S MAILING LISTE PROSLIJEDILA CARNETU, JER SAM VIDJELA DA MOJE LJUBAZNE ZAMOLBE VAMA USTAŠAMA NIŠTA NE ZNAJE.

Nadira Durakovic, dr.med.
nadira.durakovic@gmail.com

U čemu je problem? Gospođo doktor tražila je da izbrisemo e-mail (ndira@mef.hr) za koji nije rekla da je njen, a ne onaj s kojeg se javljala. I sve nam je na to ono izgovorila. (op. ur.)!

ZAMISLITE, SRBI SU TIJEKOM OLUJE GRANATIRALI HRVATSKE GRADOVE

Tvrđnja je to na, ali i nevjerojatna. Zašto? Zato što ju je izrekao jedan kanadski general. Naime, navikli smo slušati kanadske asnike nazo ne u Republici Hrvatskoj tijekom Oluje kako to nije u. Uvijek su govorili o navodnim hrvatskim zločinima, koje nitko osim njih nije vidio, o protjeravanjima Srba, koja ni oni sami ne spominju, osim kad ih se u tom smislu izdresira, o pretjeranom granatiranju Knina, koje službena izvješća a uopće ne spominju, kako li potvrđuje. Jedini im je dokaz, da su to oni „vidjeli“.

Postupno, me utim, istina sve više dolazi na vidjelo.

Najprije se saznalo za uzroke takvim izjavama kanadskih vojnika. Htjeli su, kao, pripomoći krajinskim Srbima kako bi pružili što jači otpor Hrvatskoj vojsci. Onda bi oni, dakako pomirbeno, uskočili i zacementirali postojanje „Krajine“. Na njihovu žalost puleni im nisu bili dorasli zadane zadane, pa je sav projekt pao u vodu, a cijela priča postala providnom i propusnom.

Tako smo došli i do Alaina Foranda, umirovljenog generala Kanadske vojske, svjedoka Haškog tužiteljstva, koji je prije nekoliko dana pokunjene glave morao potvrditi ono što se u Oluji zbiljava događalo. Borne, Srbi su itekako topnički i zrakoplovstvom tukli po hrvatskim gradovima. Onoliko i onako koliko su i kako su mogli.

Uvaženi svjedok je dne 4. kolovoza 1995. godine, dakle na dan po etka Oluje, za radijsku emisiju CBS rekao da, za razliku od Hrvata, Srbi nisu grana-

tirali hrvatske gradove. Nu, kad se pokaže „koza s rogovima koji ne lažu“, stvari se iz temelja mijenjaju.

„Gospodine generale, pa u izvješću u o stanju u Sektoru jug navodi se da obje strane nastavljaju s topničkim napadima preko cijelog sektora, te da su dva srpska zrakoplova bombardirala Gospi.“

„Nisam znao.“

„Niste dobivali izvješća e?“

„Jesam, ali ga nisam čitao.“

„Zašto?“

„Od početka sam znao što se događalo. Svoja sam izvješća a unaprijed i samostalno sastavljao i pisao. Nisu su mi nikada potrebni šaptači. Volim biti uređan i ažuran asnik. Uvijek.“

„Bili su civili ili, možda, čak i vojnici?“

„Ne znam, bilo je mračno.“

„Je li bilo pljačka?“

„Itakako.“

„Tko je pljačkan? Vojnici ili civili u vojnim odorama?“

„Ne znam. Bio sam objedu.“

„Po cijeli dan?“

„I to je jedem. Malo, ali dobro. I to dulje traje.“

„Kako ste onda pratili kretanje teškog naoružanja pobunjenih srpskih snaga? Ili niste bili za to odgovorni?“

„Bio sam odgovoran. I savjestan. Sigurno sam to dobro radio, ali se ne sjećam kako, kada i gdje. Bilo je to jako davno.“

„Dobro, gospodine generale, jeste li prihvaćali srpske izbjeglice u svojoj bazi?“

„Da. Svakako.“

„Jesu li bili naoružani?“

„Jesu.“

Šteta što uvijek ima tako slabo pamćenje, a dobro proricanje. Dakako, nepostojeće.

ČUDO SE DOGODILO: SLIJEPAC JE PROGLEDAO!

Andrea Gemma, sve enik, biskup i egzorcist. Ganja zle duhove, iako je u 77. godini života. Prakti no je slijep.

Vrlo zanimljiva osoba.

Bilo mu je to no 50 godina kad je šestoro djece na brdu Križevac ponad Me ugorja, 24. lipnja 1981. godine, ugledalo žensku osobu. Bila je to Gospa, kako e se tek kasnije ispostaviti. Ništa o tom zbivanju tada nije uo, niti je znao.

Prošlo je dugih 27 godina. Nikada, nijednom, nije bio u Me ugorju. U me uvremenu gotovo je i oslijepio. I odjednom, iznenada, barem što se ti e Me ugorja, opet progledao.

Zagrmio je zbog onoga što je, možda internetski na brajica-videopisu pronašao: „Svi dogaaji u Me ugorju djelo su Sotone. Sve se vrti oko novca, jeftinog nakita i ku a za iznajmljivanje.“ Istina, nije rekao, ali bit e da je mislio: „U Me ugorju su nekad živjeli Sclavi, koje prozvaše Hrvatima, a sad su tamo nekakve spodone, na svakom koraku, što drugo, nego sami Sotoniti.“

Neka, neka di ni Gemma. Znaš ti svoj posao. I previše se družiš s Ne astivim, a da ne bi umio tako govoriti.

Nije jedini, ka-mo li prvi, na bojnem pohodu protiv Me ugorja i tamošnjih ukazanja Gospe. Bilo ih je i prije njega, a hvala Bogu, bit e ih i nakon njega. Naime, sve neubi-ajeno, posebno nadnaravno, uvijek pruža priliku svim mogućim i nemogućim opsjenarima, blagoglagoljivim ljudima, osobama željnim slave, do i do izražaja. Nu, i onima drugim, prora-

unanim, a nerijetko zlim i pakosnim.

Komunisti su mislili kako e sve to riješiti uz pomo WC-a, a vjerojatno i uz potporu svega onoga što u nj ide. Fratri su, naime, prije devedesetih godina prošlog stolj a nastojali ishoditi, barem, dozvola za podizanje javnih nužnika u Me umurju. Za potrebe hodo asnika. Op ina je, dakako, odbila taj zahtjev. S... se tada moglo samo tamo gdje je obitavala komunisti ka vlast.

Svejedno, to nije pomoglo. WC-i, ina e snažno oružje, nisu poslužili kao uspješna prijetnja Gospi i njenim ukazanjima. Narod je dolazio i dolazio, iako se za nuždu kojekako snalazio.

Moralo se djelovati ja e i sa snažnijim argumetima.

U pomo je prisko ila Biskupska konferencija Jugoslavije. Devetnaest biskupa, uz jednog uzdržanog, potpisalo je 1991. godine izjavu – protiv Me ugorja. Nedovoljno, jer je Sveta Stolica jedino obe ala da e – pratiti što se tamo zbiva. O ekivane osude nije bilo. Morao se osobno, do krajnosti, pokrenuti tadašnji mostarskli biskup Žani kako bi me ugorsku gubu i pošast do kraja po istio. Išao je u Rim ishoditi ukinu e nepoželjnog svetišta, njegovu zabranu. Nu, naišao je na tvrdog biskupa Josepha Ratzingera, današnjeg papu, i vratio se neobavljena posla. Me ugorje je preživjelo.

I došli smo tako do uvaženog i preuzvišenog Andrea Gemme, ali i do našeg don Ivana Grubišića, kojemu isto tako smeta Me ugorje. Njega se ipak dade shvatiti. ovjek se bori za

boljitak, kao i uvijek, a oni tamo ... Eh, taj prokleti „jeftini nakit“!

Na kraju i zaklju ak. emu tolika vika na Me ugorje? Za komunjare i (neo)komunjare valjda znamo. Koje bi to svetište njima pasalo? S jugovi ima je isto. Kad su to oni prihvatili neku pojavu koja je iole mirisala na pravo hrvatstvo? Nisu daleko ni zavidni, posebnom oni ui crkvenim redovima. Da im se samo malo ogrebatil! Najlakše bi se to dalo u initi kad bi svetište mogli staviti pod svoje skute, ali prihvatljiva razloga za to nije lako na i.

Kona no, možda je i Sotona navratio u Me ugorje. Svratio i otišao. Nije mu se tamo svidjelo, pa sada oko laprda. Sam ili preko svojih glasnogovornika. Dobro je kad to ini preko istinskih slijepaca, ali što kad mu posluže i oni, koji su tek slijepi kod zdravih o iju.

Budi si doma dragi Gemma! Tamo ti je najbolje. Nas ostavi na miru. Znamo i mi sa Sotonom, na svoj na in.

ISPRIKA GOSPODI ANTHONYU I STJEPANU DIZDARU

Nazvala me brzoglasno dne 17. lipnja 2008. godine muška osoba i predstavila se kao Stjepan Dizdar. Zvao je, kako re e, negdje iz Amerike. Navela mi je ta osoba za identifikaciju i nekoliko ljudi koje poznaje, npr. Akademika Mirka Vidovi a za kojeg re e da živi u Lyonu, a ne u Parizu, što mi se u inilo nevažnim. Iznijela mi je svoje zamjerke zbog pisma Joze Vida eka iz Drniša objavljenog u rubrici „ itatelji“ Glasnika Hrvatskog uljudbenog pokreta br. 9 od 3. svibnja 2008. godine pod naslovom „ uvajte se Anthonya Dizdara iz Clevelanda“. Taj navodni Stjepan Dizdar me je zatim pitao za ime stvarnog autora toga pisma, jer da je potpisani Jozo Vida ak umro. Pretpostavlja da bi autor mogao biti Ivo Matanovi iz Zadra, a to mi je kasnije potvrdio e-mailom i sam Anthonyo Dizdar. Tražio je ispriku mene kao urednika, a pritom me i podsjetio da oni znaju primijeniti i one druge ustaške metode. Nije rekao tko su ONI, kao ni to koje su to ONE DRUGE USTAŠKE METODE. Smatraju i zaista svojim propustom što nisam pokušao najprije provjeriti je li Jozo Vida ak stvarni autor predmetnog pisma, pa tek onda objaviti pismo, obe ao sam ispriku.

Obe ao sam ispriku, dakle, svojevrijedno u opisanom smislu, nikako ne pod pritiskom prijete „onim drugim ustaškim metodama“, jer to ve spada u posao policije, koja ionako sluša i snima sve moje telefonske razgovore, i to odavno. Obe ao sam to u initi isklju ivo stoga što se uvijek ponašam profesionalno u svim poslovima koje obavljam.

Sljede eg dana, tj. 18. lipnja

2008. godine, prije pisanja navedene isprike, odlu io sam pregledati sve tekstove koji su u Glasniku objavljeni o Ljubi Milošu. I što sam utvrdio?

S me unarodnog internetskog servisa www.scribd.com, gdje pohranjujemo naš Glasnik, a odakle i ga na naš portal www.hrvatskauljudba.hr prenosimo za one itatelje koji ga tako prate, Glasnik br. 8 je bio IZBRISAN. Naravno, to nama ne ini nikakvu teško u, jer Glasnik redovno pohranjujemo na više medija i na više lokacija, me u kojima su i one u inozemstvu. Me utim, naši itatelji širom svijeta ne mogu do njega?! Šipak. Dobivaju ga oni redovnim putem e-mailom i uvaju ga. To je, dakle, jedan od razloga, s kojim smo ra unali unaprijed, zbog ega Glasnik šaljemo e-mailom, iako nam se uporno (tako i cijelog prošlog tjedna) sugerira da ga stavljamo dostupnim itateljima jedino putem linka.

Prvo pismo Anthonya Dizdara, Glasnik br. 8, s 26. travnja 2008. godine, str. 20, „Istina o Ljubi Milošu“,

Pismo Joze Vida aka iz Drniša pod naslovom „ uvajte se Anthonya Dizdara iz Clevelanda“, objavljeno u Glasniku br. 9 s dne 3. svibnja 2008. godine

Osvrt fra Martina Planini a: „Istina o Ljubi Milošu“ (2), Glasnik br. 11 sa 17. svibnja 2008. godine

Drugo pismo Anthonya Dizdara, Glasnik br. 14, s dne 7. lipnja 2008. godine: „Istina o Ljubi Milošu“ (3)

„Pismo udna sadržaja“ fra Martina Planini a objavljeno u Glasniku br. 14 s dne 7. lipnja 2008. godine

G. Anthonyo Dizdaru molim Vas objašnjenje?

Tragom istine?

Zašto je zanimljiv Glasnik br. 8? Zato jer je upravo u njemu objavljeno prvo pismo koje je meni na temu „Istine o Ljubi Milošu“ poslao Anthonyo Dizdar. Slijed je bio sljede i:

Razumije se, cijeli slu aj u, kao što to i obi no radim, prijaviti hrvatskoj policiji i predati joj svu raspoloživu dokumentaciju u svezi s tim.

ISTINA O HRVATSKOM KNJIŽEVNOM JEZIKU

Akademik **Mirko Vidovi**, Pariz

Za razliku od susjednih zemalja (a i ve ine zemalja u Europi), sa znanstvene to ke gledišta, valja uzeti u obzir slijede u tvrdnju: Bosna je jedna od rijetkih zemalja u kojoj, otkad postoje pisani spomenici u vezi s Bosnom (koja se je u Antici nazivala 'Pannonia strictu senso'), koja se stere na manje-više istom prostoru kao i danas, i dalje živi jedan narod, koji govori jednim i jedinstvenim jezikom.

Dovoljno je da sumnji avci pogledaju u archive franjeva kih samostana u Bosni, pa da uo e kako su, sve do 19. st. mati ne knjige pisane bosan icom i to na - bosanskom jeziku. Tako su jezik Bosne nazivali i ugledniji pisci franjevci, posebno Nikola Lašvanin.

Podsjetimo se na najvažniji datum u razvoju književnog, a zatim i službenog jezika na području ukupnosti hrvatskih povijesnih i etni kih zemalja, a to je bio tzv. 'Be ki dogovor' iz 1850.

Evo šta je o tome zapisao Antun Barac: 'Godine 1850. održan je u Be u sastanak istaknutijih srpskih, hrvatskih i slovenskih pisaca, i svršio se zaklju kom: 'jedan narod treba jednu književnost da ima. Svrha mu je bila da se poradi na tome kako bi svi Jugoslaveni prihvatili jedan književni jezik, i to u onom obliku kako ga je upotrebljavao Karadži ' (v. Antun Barac: 'Jugoslavenska književnost', izd. MH, Zgb, 1963, s.93.). I Dr Barac dodaje: "Dogovor nije urodio plodom, jer su samo Hrvati u književnosti zadržali južni, ijekavski govor kojim je pisao i Vuk. U Srba je uglavnom pobijedio isto ni, ekavski koji se govori u Šumadiji" (id.s.93).

Srbijanci su odbacili Vuka i to za živoga Vuka i ostali na svom siromašnom šumadijskom dijalektu na kojem je gra ena srpska književnosti uz mnoštvo rije i koje su Srbijanci uzeli iz: turskog, bugarskog, ruskog, staroslavenskog pa i bosanskog jezika. Srbijanci su svoj jezik nazivali (kronološki): slavenoserbski, rusko-srpski, srpsko-hrvatski, a tek u zadnje vrijeme i - srpski. 'Dušanov zakonik' pisan je bosanskim jezikom i bosan icom. Srbi, isto no od Rašana nisu imali razra eniji jezik - bio je to u biti makedonski jezik, jer je na području izme u Makedonije i Bugarske i nastao zamektak srbijanske države.

Izuzetno je važno uzeti, što se ti e Srba i Srbije, slijede u službenu tvrdnju Srpske pravoslavne crkve: "I mi, kao i Nemanja, ujedinili smo zemlje, pa se mu imo kako da ujedinimo i duše njenih stanovnika, da nam država bude vrsta i dugog veka. Sve je sli no, samo što je danas

ve e nego u vreme Save i Nemanje. Nemanja je od Rašana, Ze ana, Humnjana i Neretljana pravio Srbe, a mi danas težimo da se po vremenu, od Srba, Hrvata i Slovenaca, i mnogih drugih, stvori jedna ve a, jedinstvena jugoslavenska narodna celina" (v. 'Pravoslavlje', 22. I. 1970 - lanak pod naslovom 'O svetom Savi').

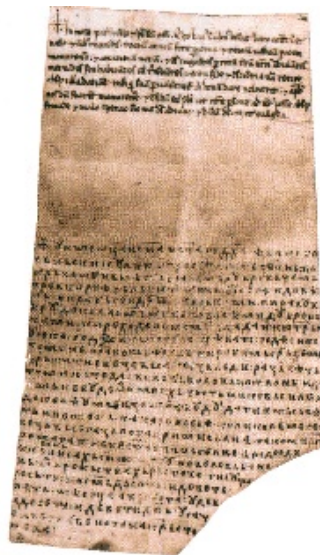
Dakle Rašani, nisu prvotno bili Srbi, njih je Srbima pripojio Stefan Nemanja, rodnom iz Kotora. Nakon što je ubio svog starijeg brata Tihomira, Stefan je uzurpirao titulu Velikog Župana Raške. Po tome što je Raška bila jedna od Veležupa bosanskog velikog Bana (u ono vrijeme Kulina), vidi se zašto je jezik Raške bio isti kao i u drugim bosanskim veležupama, i zašto su Nemanji i (koji su bili katolici) pisali - bosan icom. Papa je poslao krunu za Nemanjina sina Stefana Prvovenanog, a oko godine 1330. manastir Visoki De ani na Kosovu gradio je franjevac fra Vito iz Kotora. Tu je 1331. pokopan i Stefan De anski - dakle po katoli kom obredu.

A što se Slovenaca ti e, od svih Slovenaca, Janeza Kopitara (carskog cenzora u Be u za slavenska područja Carstva KuK) nije slijedio nitko od važnijih pisaca osim Stanka Vraza. Prešern je udario temelj slovenskom književnom jeziku koji je pun arhaizama, leksi kih, gramati kih pa i sintakti kih oblika. No Slovenci ipak svoju abecedu nazivaju 'gajica'. Srbi su odbacili Vuka, a Slovenci Kopitara.

Zagreb, odnosno Hrvatska je jedina ostala privržena 'Be kom dogovoru'. U temeljima Gajevih

reformi nalazimo jezik Bosne, koji je bio daleko najrazrađeniji i leksički najbogatiji, jer je stoljeima taj jezik bio u uporabi i u vjerskim i u svjetovnim stvarima. Ljepota 'Listine Bana Kulina' i njezina svježina ni nakon osam stoljeća a nije izgubila na svojoj jasnoj i isto i. Tu je ostala zapisana i naša prekrasna riječ 'tisuća'.

Dakle, kao što god je talijanski jezik nastao iz toskanskog govora, francuski iz govora pokrajine Ile de France, njemački iz anti-

kog govora 'westik', koji je dao niz govora i dijalekata između Strassburga i Berlina. U istom smislu ispravno je reći: hrvatski književni jezik razvio se ne na temelju jezikoslovne razvijene tradicije govora u Bosni. Stoga ima mjesta tvrdnji: hrvatski književni, a sad i službeni jezik je - jezik Bosne obogaćen leksičkim prinosima iz raznih govora i dijalekata na suvremenom govornom području, kao jedan i jedinstven jezik.

LOJALNI SRBI U SANADEROVOJ VLADI

Diana Majhen, Zagreb

Sino (2.6.2008.) sam napravila svojevrstan presedan i pogledala emisiju "Otvoreno". Voljela bih da mogu reći i kako me je iznenadilo ono što sam slušala, ali upravo takvo stajalište hrvatske Vlade i rukovode ih ljudi u Hrvatskoj općenito razlog je zašto takve emisije inače nikada ne gledam.

Dakle, zanimljivo je bilo gledati kako Milorad Pupovac „pere“ hrvatske političare i sve nas Hrvate općenito, umjesto da nam se svima javno ispriča. Jer, tko je on pozvao Dodika i dao mu priliku da izgovori sve što je izgovorio, mi Hrvati ili Srpsko nacionalno vijeće?

Još je zanimljivija bila reakcija ostalih u studiju, koji su tu i tamo progovorili po koju riječ, ali je zvijezda te večeri svakako bio Pupovac, pun „pravednog“ gnjeva na zloeste novinare koji su se eto, usudili objaviti ono što je Dodik izjavio. A sve to zamotano u paket lojalnosti prema hrvatskoj državi i priča o suživotu i povratku. E, da, kaže Pupovac kako nema smisla govo-

riti o tzv. etničkoj čistini, jer imamo druge prioritete, kao što je povratak Srba i rješavanje njihovih pitanja. Pa se pitam, eka li to Pupovac da se svi Srbi vrate, da im izgradimo stanove i kuće, zaposlimo ih po mogućnosti na rukovodećim mjestima ili u najmanju ruku u policiji i vojsci, pa da onda potegnemo tu bajku o etničkoj čistini? Možda mjesto podpredsjednika hrvatske Vlade nije dovoljna garancija za takav potez?

A tu lojalnost o kojoj priča najbolje možemo vidjeti ako se prisjetimo ponašanja njegovog stranačkog kolege, Vojislava Stanimirovića, bivšeg gradonačelnika Vukovara, koji je na dan pada Vukovara izjavio kako je palo i posljednje ustaško uporište. Ma što je nam neprijatelji dok imamo ovakve lojalne Srbe u Sanaderovoj Vladi!

Također su zanimljiva Pupovčeva dvostruka mjerila. On niti jednom jedinom riječju nije osudio Dodikove izjave, bilo na skupu ili izvan njega. Sve što smo od Pupovca mogli čuti bilo je da se ne slaže s nekim stvarima koje je Dodik izgovorio. Ali osuda, to

nikako. Osude su rezervirane za protutežu ovakvim stvarima.

Pa se eto pronašla protuteža. Kako bi što prije zaboravili naznaku ponovljenog scenarija iz početka Domovinskog rata, ponovno se svim snagama navalilo na Thompsona i njegov koncert. Thompson je dežurni krivac i vječni alibi za sve događaje koji se trebaju pomesti pod tepih, a trebali bi izazvati opravdanu reakciju kako javnosti, tako i službene Hrvatske.

I eto nas kako po ne znam koji put slušamo o ustašama, milijunima pobijenih u Jasenovcu, koje se ne smiju zaboraviti, ali se od nas u isto vrijeme traži da u cilju boljeg suživota ne govorimo previše o hrvatskim žrtvama u Domovinskom ratu. Ili da što manje govorimo o Bleiburgu, ponovno u cilju nekakvog imaginarnog pomirenja žrtvi i nekažnjenih krvnika.

Onih nekoliko uobičajenih provokatora s ustaškim obilježjima koji se redovno pojavljuju na Thompsonovim koncertima i koji su na nekoj platnom spisku i ovaj je put odradilo svoj posao.

Skrenulo je pažnju javnosti s onih doista bitnih stvari, kao što je Dodikov posjet i njegovi pozivi upu eni Srbima, kao i reakcija onih koji su ga u taj posjet pozvali.

I umjesto da ne dopustimo da ovako nešto padne u zaborav nakon tri dana i to ne iz nekih zlih nakana, nego iz predostrožnosti kako nam se povijest ne bi ponovila i to nakon manje od dva desetljeća, mi se ponovno bavimo Thompsonom.

Tamo neki marginalni lik koji je važan izgleda jedino sam sebi najavljuje tužbu protiv grada Zagreba, mediji su prepuni kritika na račun Thompsona i njegovih pjesama, kao i njegove publike, a zbivanja oko Dodika, Pupovca i kompanije polako gube na težini.

Ma zašto dirati njih, što god oni

u inili, kada možemo udariti po Thompsonu, hrvatskom branitelju i jednom od rijetkih javnih ljudi u ovoj zemlji koji se nikada nije prodao i nikada pristajao na kompromise. Koje ga, eto, nikada nije zanimao ulazak u Sabor pod pokroviteljstvom HDZ-a ili mjesto osije kog gradonačelnika. Ovjek, koji je ostao svo ovo vrijeme dosljedan svojim uvjerenjima i koji ne savija ki mu onako kako vjetar puše.

Jeste, gadno je to s Markom Perkovićem Thompsonom. Gdje god se pojavi, gdje god održi koncert, karte se sigurno bitno rasprodane. Narod se pohrliti sa svih strana kako bi ga mogao slušati. Nikakvi Pupovci, Budaji i njima sli ni ne mogu to promijeniti, koliko god to htjeli. Thompson je simbol svega onoga hrvatskog u nama, naše ljubavi prema Domovini i rije-

šenosti da ju branimo ako treba, kao i svega onoga što smo prošli kroz povijest. Njegov e pjesme živjeti vje no, ne samo za nas nego i za budu e naraštaje. To najbolje pokazuje činjenica da su Thompsonovi koncerti prepuni mladih ljudi. I vjerujem da je to možda stvar koja ih najviše zabrinjava. Jer, sve dok ti isti mladi znaju istinu, u ili je oni kod kuće ili slušali iz Thompsonovih pjesama, Hrvatska nikada ne e u duši postati ono u što ju tako uporno nastoje pretvoriti. Dio nove Jugoslavije.

I zato, hvala Marku Perkoviću u Thompsonu. Na tome što postoji i na tome što je takav kakav jeste, beskompromisan borac za istinu i pravdu, koji se nikada nije prodao i nikada izdao svoja uvjerenja.

ZAŠTO HRVATSKA ŠUTI!

Jure Prpi, Zagreb

Moto: " ast mrtvima. opomena živima"

Na tu temu sam obvezan nešto napisati, jer se u medijima stalno naglašava koncentracijski logor Jasenovac. Ispada tako da na tlu bivše Jugoslavije nije bilo drugih logora gdje je pobijeno na hiljade nevinih ljudi. Tako er izvjesni ljudi u hrvatskom društvu prešu uju pravu istinu o zalaganju Hrvata za spašavanje Židova tijekom drugog svjetskog rata.

Nakon raspada Kraljevine Jugoslavije u Hrvatskoj je na vlast došao dr. Ante Paveli, a za Srbiju general Milan Nedić. Uostalom po Hitlerovoj direktivi postavio ih je "SS" general Edmund Veessenmayer. Stoga su gore navedeni elnici prisilje-

ni provoditi mjere i zakone koje je nametnula njemačka vlast. Stoga su se morali u okupiranim zemljama provoditi antisemitski zakoni. U takvom ozračju kada je dr. Ante Paveli iz Italije doveo svoje elitne vojne jedinice "Ustaše", i organizirao veliki skup srednješkolske mladeži na stadionu "Svetice" u Zagrebu u svrhu izdvajanja židovske mladeži za program uništenja u logorima doživio je razočarenje, jer se cjelokupna hrvatska mladež svrstala uz svoje židovske prijatelje i tako omela izvođenje tog zločinog poduhvata. Kakva je to bila blamaža za Poglavnika pred o čim ima Njemaca? Posljedica toga ina je rušenje sinagoge u Praškoj ulici - Zagreb.

Me utim general Milan Nedić u Beogradu organizirao je izložbu pod nazivom: Antimasonska izlo-

žba, koja je bila otvorena 22. 10. 1941. godine. Tom prilikom tiskano je 60.000 plakata, 200.000 brošura, 100.000 letaka, 9 vrsta dopisnica u tiraži 108.000 primjeraka. Snimljeno je 176 kino-reklama. Broj posjetitelja je bio 80.000 ljudi.

Kritikuje se stajalište Katoličke crkve u Hrvatskoj, dok se prešu uju istinite činjenice o Crkvi. Poštovani blaženi nadbiskup Alojzije Stepinac 1941. godine, ustupio je ljetnu rezidenciju starim i nemoćnim Židovima u Brezovici, jer su ih ustaše izbacili iz Švarcovog doma u Maksimirskoj ulici. Tako er je rabinu dr. Miroslavu Šalamonu Freibergu ponudio pomoć da odputuje u inozemstvo na sigurno mjesto. Me utim, poštovani rabin dr. Miroslav Šalamon Freiberg, ovjek tako visokih moralnih

vrijednosti, tu je ponudu odbio uz obrazloženje: "Kada e posljedni Židov oti i iz Hrvatske na sigurno mjesto, onda u i ja oti i". Kasnije je deportiran u Auschwitz gdje je ubijen radi nehumanog postupka logorskih uvara.

Tako er je blaženi kardinal nadbiskup Alojzije Stepinac u propovjedima prilikom služenja Svetim Misama oštro kritizirao sve ideologije koje ruše ljudske vrline. Zbog toga se na poštovanog nadbiskupa Stepinca pripremao atentat od strane ustaških vlasti.

injenica je da je u Jasenovcu izgra en koncentracijski logor. Tamo su ubijani nevini ljudi Srbi, Židovi, Romi, Hrvati i vjernici "Jehovinih svjedoka", kao i homosksualci. Prema poimeni - nom popisu, a ne prema procjenama, u navedenom logoru ubijeno je: 50.002 osoba, a u logoru Stara Gradiška, koji se veže na Jasenovac, ubijeno je 9.587 ljudi, što ukupno iznosi 59.589 osoba. Navedeni logor za potrebe partizanske odmazde radio je do 1947. godine.

Me utim u to vrijeme tako er u Srbiji je eneral Milan Nedi

osnivao koncetracijske logore i to: Koncentracijski logor Banjica, koji je osnovan 1941. godine, a zatvoren rujna mjeseca 1944. godine. U navedenom logoru ubijeno je izme u 27.000 i 80,000 ljudi. To an broj se ne može utvrditi, jer je uništena dokumentacija, a masovne grobnice su prekopane. Logor Staro Sajmište osnovan je 1942. godine, a zatvoren 1944. godine. Kroz navedeni logor prošlo je 100.000 ljudi u druge logore, a ubijeno je 48.000 ljudi.

Na navedenoj lokaciji srpski kipar Miodrag Miše Popovi izradio je spomenik samo za srpske žrtve, dok ostale nisu ni spomenite. Tako er logor bio je i u Nišu: "Crveni krst", te u Smederovu, kao i zatvor "Glavnja a" u Beogradu. Rušenje sinagoge u Zagrebu je vandalski in kojeg svi osu ujemo. Me utim, u Srbiji su još ve a razaranja za koja mi Hevati ne smijemo znati. Tako je u Srbiji za vladavine enerala Milana Nedi a i Nikole Živkovi a srušeno odnosno uništeno je: 6.478 biblioteka, 1.670 škola, 30 fakulteta, 19 muzeja, 7 kazališta, 52 pravoslavne crkve i manatrira, 216 džamija, 63 sinagoge i 60 znanstvenih ustanova. Kao dijete sje am se da sam na izložbi u Muzeju revolucije u Zagrebu vidio plakat na kojem se g. Nedi hvali da je on prvi riješio židovsko pitanje. To zna i da je sve Židove iz Gr - ke, Makedonije i Srbije jednostavno likvidirao. Me utim, izvjesni politi ari žele te žrtve prikazati da su ubijene u Jasenovci, a to nije istina.

Uostalom, u prilog toga koliko se Katoli ka crkva zalagala da spasi svakog Židova navest u sljede i slu aj. Poznatom umjetniku zborovo i Emilu Cosetu franjevci su dali azil, njemu i nekolicini drugih Židova, za sada se sje am starog Jakova,

koji je u crkvi Majke Božje Lurdske u Zvonimirovoj ulici djelovao u svim tim teškim vremenima uspješno rade i sa crkvenim zborom. Za u injeno dobra djela za spas židova poglavari samos-tana "Majke Božje Lurdske" nag-ra eni su od strane komunisti -kih vlasti i to ovako: fra Leonard Baji - gvardijan samostana osu en je na smrt strijeljanja, fra Matej Vodanovi - župnik "Majke Božje Lurdske" osu en je na smrt streljanjem. Ostale redovnike: fra Alberta Bukvi a - vikara samostana, fra Serafina Raji a - župnog pomo nika, fra Miju Amuši a - studenta teologije, fra Antu Ani a i fra Petra Grabi a. bez ikakvih stvarnih dokaza osudili su zato što su propovijedali Kristovu vjeru i što su inili dobra djela. Tako su im na montiranom su enju dosu e - ne gore navedene kazne.

Dobro bi bilo da se razjasni koliko je vatikanska diplomacija sudjelovala u spašavanju židovske djece brodom u Tursku. Tako er, koliko je Država Vatikan platila Nijemcima za otkup rimskih Židova? O tome se za sada o ito ne smije pisati.

Ovaj lanak završit u citatom iz Biblije - Novi zavjet iz Proglasa Na ela Kraljestva Nebeskog "Ne suditi":

"Nemojte suditi, da ne budete su eni! Jer kako budete sudili, onako e se i Vama suditi; kako budete mjerili, onako e se i Vama mjeriti. Što imaš gledati trun u oku brata svoga a brvna u svom oku ne zapažaš! Kako možeš re bratu: 'De da ti izvadim trun iz oka!' dok je brvno u tvom oku? Licemjere, najprije izvadi brvno iz svoga oka pa eš tada jasno vidjeti kako da izvadiš trun iz oka bratova." (Evan elje po Mateju: 7,1-5)

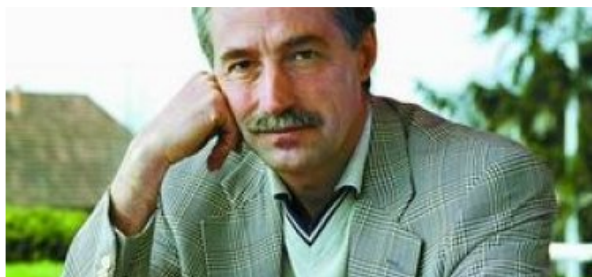
MARKO MARČINKO IZAŠAO JE IZ ZATVORA DVIJE I POL GODINE PRIJE, JER GA JE MESIĆ POMILOVAO

Branko Stojkovi , Bjelovar

Direktor i vlasnik Glumine banke d.d. Marko Marinko osuđen je 2002. godine na Zagrebском županijskom sudu na četiri godine zatvora zbog kriminala, a sud ga je uz to obvezao da mora vratiti 14,5 milijuna kuna, koliko je procijenjena šteta. Vrhovni sud povisio je Marinkovu kaznu s četiri godine na sedam godina zatvora. U rujnu 2006. godine, Marinko je dobio uvjetni otpust, dvije i pol godine prije odsluženja kazne, jer ga je Stjepan Mesić pomilovao. U aferi Glumina banka d.d. na zatvorsku kaznu bio je osuđen i njegov sin, ali i njega je predsjednik Republike pomilovao.

Još jedan istražni postupak pokrenut je protiv Marka Marinka bivšeg bankara i vlasnika Glumine banke d.d. zbog gospodarskog kriminala. Provođi se istraga i protiv Sandre Zubi i Nevena Bara bivšeg predsjednika uprave Dubrovačke banke. Osim njih troje, sumnja se i na Angel Organdžijev, koji je u međuvremenu umro. Oni su od travnja 1995. do ožujka 1998. godine sklapali štetne ugovore.

Marko Marinko se sumnja i da je izvukao protupravnu imovinsku korist od pedesetak milijuna kuna. On je kao ovlašten zastupnik i direktor poduzeća TD Ksaver projekt d.o.o. i Agraming te „Glumina gradnja“ imao ovlasti uz pomoć kojih je mogao raspolagati novcem na nerezidentnim računima.

Stjepan Mesić oprašao je dio prijašnjeg grijeha kriminalne skupine na čelu s Markom Marinkom. Ovo je i dokaz kako Mesić se miješa u sudbenu vlast, kako je on zadnja točka i korektiv. Marko Marinko opet je na udaru Županijskog suda sa svojim podređenima. Sandri Zubi i nalagao je plaćanje fiktivnih računa. Na taj način iz tih poduzeća a na nerezidentne račune poduzeća „Hallmark“ prebacili su 12,8 milijuna (ondašnjih) njemačkih maraka, te 476.713 dolara, dok je na račun Chanel LTD-a prebačeno 461.000 DEM. Marinko je taj novac kasnije podizao te ga je djelomično zadržao za sebe, dok je dio dao Nevenu Baru i Vinku Brnadiću (jednom) iz afere peti ortak – Dubrovačka banka. Njemu je predao dva puta po milijun DEM. Sumnja se da je Mesićeva predsjednička izborna kampanja 2000. godine bila financirana novcem iz Glumine banke, tj. od oštećenih štediša.

Od tog kriminalnog novca Neven Bara je 26. lipnja 1995., platio Mirku Obrvanu, članu uprave Dubrovačke banke 200.000 DEM za kuću. Za stanove i kuće, sli ne iznose davao je i Vinku Brnadiću te Petru Luburiću, nekadašnjem dubrovačkom šefu SUZUP-a također

jednom iz afere peti ortak. Marinko i Organdžijev sumnja se da su 1. ožujka 1994. godine, sklopili fiktivni ugovor za poduzeće „Technoing“ G.m.b.h. od 1,7 milijuna DEM. Osiguranja i potraživanja išla su preko Riječke banke, a Organdžijev je taj novac zadržao za sebe.

Marko Marinko i Sandra Zubić sumnja se i za sklapanje fiktivnih ugovora s Organdžijevom (od kojeg su) u listopadu 1995. godine, naručujući kupnju 50 tona pamuka. Naručena roba bila je vrijedna milijun dolara, a Marinko je Riječkoj banci naložio da tu sumu plati „Technolinku“ iako je znao da roba neće biti isporučena. Na sljedećem Marko Marinko i Sandra Zubić su od Organdžijeva naručili 3.000 tona toplog valjanog lima. Cijena je ovaj put bila 1,9 milijuna DEM, a osiguranje je išlo preko Dubrovačke banke, koja je novac isplatila Glumina banci, iako roba nije isporučena.

Na kraju ostavljam (vam) pitanje – zašto se je Stjepan Mesić u to sve petljao? I ime ga je Marinko zadužio?

HOĆEMO LI NA TRGU MIRA IMATI „CRVENI“ ILI „ŽUTO-BIJELI“ SPOMENIK?

Ivo Baši, Dubrovnik

Na II. katu tvr ave Sv. Ivana (Pomorskog muzeja) za jakih kiša voda prodire kroz zidove i zaustavlja se kao velika lokva (zapravo, nekoliko njih) na podu muzeja. Rekao sam Društvu prijatelja dubrovačke starine, a oni su mi obećali da treba cijelu tvr avu Sv. Ivana obnoviti (tada je bio problem projekta i odabira rješenja problema hidroizolacije ili gurli).

Otada je prošlo nekoliko godina, a nešto mi kaže da se sve to riješiti do kraja ove 2006. Problem je u tome što kad voda prodre duboko u debeli zid, ona se tamo zadržava i postepeno isparava kako nadolaze topliji mjeseci, ali i prema unutrašnjosti muzeja! Stoga tvr avu Sv. Ivana zahtijeva sanaciju. U telefonskom razgovoru saznao sam iz Društva prijatelja dubrovačke starine da će to koštati milijune kuna (5 milijuna Kn?) jer oni namjeravaju dizati sve fuge (zbog hidroizolacije, pa čak i taracu na tvr avu!), te sve ponovno fugirati.

Porporeli), te da to treba završiti do 31. 12. 2006. Nadam se da projekt sanacije ne kasni zato da bude skuplji, a utječe se za njega u slučaju da bude loše izveden (ako bude prodirala kiša). Primjetio sam da se fugiranje i popravak zidina izvodi znatno svjetlijim materijalima (valjda zbog klaka), pa se donji vijenac Minete i dio obnovljenog zida prema Pilama vjerojatno vide iz aviona (u različitim tonovima od postojećih). Možda bi trebalo praviti ovakvu smjesu: 1 broka (kanta) cementa, 1 sitnog tucanika, 1 svijetle (po nužnoj mogućnosti riječne) pržine i dodatno (ne)obvezno) 0,5-1 pepela.

Nevezano, susljedno misli, baš sam nedavno čuo da se stanovita mudrica na zidinama dosjetila pa je stavila pjat (za novac) iako se javni WC na zidinama ne naplaćuje, pa su je zasluženo udaljili razboritoš u Društva prijatelja dubrovačke starine. Onda čujem da su je ponovno vratili, valjda nerazboritoš u. Ili možda priča o koja to i nije.

naplaćuju 7,3 ili čak 8 eura za tu jednu kartu. Nije li to balkanski "neprecizno"? Pa, stranci kad uđu u butigu, ekaju onaj izvrtak od samo 2-3 lipe, pa im vrata 5 ili 10 lipa. Kad RH uđe u Europsku uniju 2015., onda bi trebalo naplaćivati i u eurima, ali i tada, vrlo precizno, a ne da posjetilac dolazi u Pomorski muzej (gdje se ne uzima nikakva strana valuta) provjeriti da li su ga na zidinama prevarili u tečaju (razmjene). Ako se uzimaju euri, onda na natpisu gdje stoje iznosi u kunama, mora stajati naznačen precizan iznos u eurima, gospodo balkanska!

U tom slučaju bi bilo dobro da na gradskim zidinama postoji mjenjanica jer strancima pridoljnim na zidine nije preestozgodno vraćati se u središnji dio starog Grada (neki se vraćaju direktno na brod, pa je zgodno da postoji i više manjih suvenirnica). Zbog visokog iznosa ulaznice za gradske zidine, Pomorski muzej već sada gubi na posjetama. I to dobro. Predlažem sam da se barem 1 (ili više) Kn od svake ulaznice za gradske zidine dade kao kompenzacija Dubrovčkim muzejima. Ali znate kako se kaže: kad ne može lakše, i ide na teži način. Kad mogu pljačkati "mali" i "veliki" ljudi kolektori (projekti), onda nema novaca za obnovu tvr ave.

U najnovije doba izolacije je potrebno vršiti ekološki prihvatljivim materijalima, a ne da se na lageru nađe nekakav materijal kojim treba ispuniti "rupe na svirali" nečijeg prohtjeva za zadržanom. (Sjetimo se samo primjere

Smatram da treba popraviti postojeće fuge (osobito one prema

Ulaznice za gradske zidine su sada 50 Kn, ali neki mudraci

ra skupog va enja azbesta iz zgrada zbog štetnosti po zdravlje).

uo sam za slu aj kada je pri lovu hobotnica korištena manja koli ina ekološki štetne i zabranjene modre galice (koja oslijep-ljuje hobotnicu), pa je ina e neimu an prekršitelj skoro morao platiti ogroman iznos od nekoliko desetaka tisu a kuna (ukupno oko 7-8 tisu a eura), umjesto oštrijeg ukora i zapljene ulova i(li) opreme. Danas e nam zasigurno neekološki zvu ati jedan savjet iz Ribarskog kalendara 1949, (Zagreb, 1949, str. 224) kako da se podmorski dio (ribarske) la e zaštititi od nametnika ("šteto ina" koji znatno umanjuju brzinu plovidbe i pove avaju težinu plovila): smjesi u posebnoj posudi (razmuenom miniju ili zelenoj boji s lanenim uljem) koja se polako kuha (uz prethodno rastopljeni loj) dodavati usitnjeni grudasti sumpor, pa modru i zelenu galicu te, uz neprestano miješanje i malo vrenja na kraju, ražinu (kalafonij, kolofonij). To je bio ondašnji, mi bi danas rekli neekološki, premaz za dno barke, tzv. koperpajn (copperpaint, antivegetativni premaz). Danas bi (s razlogom) platili veliku globu za korištenje takvih neekoloških materijala.

Nekadašnji Trg oružja morao bi postati Trg mira, pa sam svojevremeno i podržao postavljanje spomenika papi Ivanu Pavlu II. Nekako mi je još uvijek u mislima slika maskerona Velike Onofrijeve esme kojeg su opiturali u crno, pa kad su to u inili jednom dražesnom maskeron i u, nadam se da se netko ne e sjetiti da vrati spomenik borcu jer bi taj, nadam se da ne, mogao osvanuti crven. Koliko god to paradoksalno zvu alo, i to je povijest.

Rimski car Tit (79.-81.) doživio je nešto što se zvalo damnatio memoriae (prokletstvo uspomene), pa su njegovo ime izbrisali (preklesali) ak i na nekim slavolucima. Egipatskog faraona Amenofisa IV. (Eknaton, 1370.-1352. pr. n. e.) izbrisali su na mnogim spomenicima, zato jer je umjesto uobi ajenog egipatskog mnogoboštva, uveo tada revolucionarno vjerovanje u jednog boga (tzv. Atona). ak i jedna plo a u Ulici od Pust(i)jerne doživjela je "prokletstvo uspomene". Postavljali mi ili ne plejadu spomenika, plo a ili ostalih u tvrdom materijalu zabilježenih sje anja, povijest ne možete piturat. Netko e re i da je "u njegovo doba" postojao ovaj ili onaj spomenik, ali nama ne pripadaju ta doba, ve mi njima.

Mislim da je povra aj spomenika borcu na Trg mira nazadnja ki i suludo smiješan pokušaj vra anja ili uljepšavanja povijesti. Gledati i doživjeti spomenik ne zna i gledati samo jednu njegovu pozitivnu komponentu zna enja siromašnih i malih ljudi koji su se latili oružja da bi obranili rodnu gruduve , na neki na in, u ukupnosti cijeli boljševi ki pokret koji je pre esto

velikom broju takvih ljudi donio status "nadjudi" koji su odluivali o sudbinama drugih i srozavali nacionalne ekonomije do bjesnila i ogor enosti. Pogled (spomenika) e im biti uperen i (po)sezati za ljudskim i nacionalnim duhom kojeg su pokušavali slomiti, ali nikad nisu uspjeli.

Nema ništa gore za represivni aparat kada doživi neuspjeh, jer onda i sam dolazi u pitanje (života). Uostalom, mislim da ve sada postoje, a tako e i u budunosti postojati zapis(an)i (radovi) koji govore o ratovima i spomenicima koji su - ponekad - sami sebi sje anje. Kada bi se kojim slu ajem spomenik borcu vratio na Trg mira, mislim da bi, simboli no re eno, trebalo ispod trga prokopati dubokih 9 razina koje bi predstavljale 9 krugova Danteova pakla. Zašto mi nešto kaže da ono vanjsko poplo anje figurativno ne bi izdržalo, ve bi (simboli no) povuklo spomenik u neki od donjih krugova?

Sjetio sam se još jedne, cinizma vrijedne, mogu nosti spomenika. U eškoj sam vidio spomenik Františku: golom djeaku koji mokri. Vidio sam također šaljivi "upapireni" prikaz iz francuske revolucije gdje djeak mokri po (plemi kim) diplomama. Misao ide dalje, pa zapisom kaže da bi trebao postojati spomenik ovjeka koji personificira (cijelu) povijest, svojevrsna apoteoza (alegorija), ugrubore eno, sranja. To bi bio obi an, odjeven, (ne)ugledan i šporak ovjek, kako se lagano saginje u u anj, te bi u po etnoj fazi spuštanja ga a, prikazivao povijest- ovjeka koji se sprema na "veliku potrebu". Ispod njegove zadnjice bila bi mala zemaljska kugla. Prethodno bi natpisom bio predmnijevan i stanoviti povijesni prdež, pa bi na postolju

stajalo (možda na više jezika):

"Ovaj Vas je spomenik privukao kao muhe na 'med' kojim i sam želim za initi Zemlju na kojoj stojite. Predstavljam povijest kao što je i Vi tijekom života predstavljate i zaga ulete. Ovaj vjetri kojeg ne osje ate, a koji se sprema iz mog rektuma, neka Vam je memento mori ('sjeti se da eš umrijeti'). Prethodno znajte za veliki (prdežni) rizik kada (st)varate povijest: proljev".

Friedrich Nietzsche, O koristi i štetnosti historije za život, Matrica hrvatska, Zagreb, 2004, str. 60, 63, 72-74, 84-86, 91, kaže:

"Neke se ptice osljepljuje da bi ljepše pjevale. Ne vjerujem da sadašnji ljudi pjevaju ljepše od svojih djedova, ali znam da ih se zarana osljepljuje. ...Kada biste mislili visoko o narodu, bili biste i milosrdni spram njega, te biste se dobro uvali toga da mu svoju histori arsku kiselinu za rastvaranje nudite kao životni

i okrepljuju i napitak. ...Odmah uz ponos modernog ovjeka stoji njegova ironija nad samim sobom, njegova svijest da mora živjeti u jednom historiziraju em i gotovo ve ernjem ugo aju, njegov strah da baš ništa od svojih mladena kih nadanja i mladena kih snaga ne e mo i spasiti za budu nost. Tu i tamo ide se još i dalje u cini nost, te se hod povijesti, pa e cjelokupni razviktak svijeta sasvim dobro razlaže za potrebu modernog ovjeka... po tom se znaku prepoznaju prvijenci svih vremena, pa i onda kada su došli kao posljednji. ...moramo ste i i osobito zlokobno zapažanje: da se razuzdanosti historijskog smisla od kojih pati sadašnjost namjerno potie, ohrabruje i - koristi. ...ugnjetaovati ili odbijati ugnjetavanje, iskrenost i smjelost osje aja sumnjom u initi bolesnima. Da! Historija može mladež prevariti ak i u njenoj najljepšoj povlastici, u njenoj snazi da u preobilnom vjerovanju u sebe zasadi veliku misao i da u ini da iz nje

izraste u još ve u. ...odre ena prekomjernost historije može sve to; i to time da neprekidnim pomicanjem horizontskih perspektiva, odstranjenjem zaogr u e atmosfere ovjeku više ne dopušta osje ati i djelovati nehistorijski. ... ovjek prije svega u i živjeti, a historijom se služi samo u službi nau ena života. ...Prekomjerje historije na elo je plasti nu snagu života, više se ne zna prošloš u služiti kao krepkom hranom. ...pomasti i ljekarije protiv historijske znanosti, protiv prekomjerja historijskog. A kako se zovu? Neka se, pak, nitko ne udi, što su to imena otrova. Sredstva protiv historijskog zovu se - nehistorijsko i nadhistorijsko." ovjekinjenica "uvijek pliva protiv povijesnih valova, bilo da ratuje protiv svojih strasti, kao protiv najbliže glupave injeni nosti svoje egzistencije, ili da se obvezuje na iskrenost dok laž unaokolo njega plete svoju svjetlucavu mrežu".

GOVOR U RAKITNOM

Fra Martin Planini , Mostar

Bra o i sestre,* pred nama je veli anstveni spomenik koji bi još ja e zasjao kad bi se ispred i oko njega poravnao teren. Kao što Danica iš ezava pred suncem, tako neka iš eznu i još neka, neko važna zdanja. Zato vas pozivam na posao i molim: poravnajte teren.

U vrijeme rušenja i uklanjanja spomenika našim zaslužnim ljudima Juri Franceti u i Mili Budaku, estitam vam, što ste, unato tome, odlu ili podignuti spomenik svojim mještanima od kojih su neki bili hrabri vojnici našega krilnika Jure Franceti a.

Ne bih smio, dive i se ovom

spomeniku, previdjeti istinu koja je temelj i zaglavak svakom spomeniku, istinu, bez koje je svaki spomenik pa i ovaj obi na kula od karata i bezvrijedna ništarija. To što ne bih želio previdjeti i što nikada i nigdje nisam previ ao, sve ano izjavljujem da je sadržano u njegovoj poruci „Tragedija hrvatskog naroda 1945.“:

„Otišao je cvijet hrvatske mladosti iz sela Vrpolja 55 mladi a i 12 muževa koje su iš ekivale tužne majke svoje sinove, vjerne ljube svoje muževe, djevojke svoje momke i zaru nike (i) djeca gladna svoje o eve. Prolazili u tužni dani i godine. Nisu ih nikada do ekali. Njihova tuž-

na sudbina snašla ih je u Bleiburgu gdje su ih (Englezi) goloruke predali Titovim bolševicima koji su ih odmah po eli zvjerski mu iti. Polugole i bose progone i (ih) diljem Titine Jugoslavije sa njihovim tijelima pune i jame, napuštene rudnike i robove po Sloveniji, Hrvatskoj (i) sve do ev elije. Oni su krivi zato što su štovali svoju svetu vjeru i borili se za svoju hrvatsku državu. Krv su prolili za vjeru i Domovinu i zato im podižemo ovaj dužni spomenik na ovom drevnom mjestu sred njihova sela na koji smo dužni pokloniti se našim žrtvama za ije se grobove nikada ne e znati. I zato neka im bude ova zajedni ka grobnica gdje emo

paliti svijeće i za pokoj njihovih duša Bogu se moliti. Molimo dragog Isusa da ih primi u svoje kraljevstvo jer su prošli sli an križni put. Isus je završio na križu. A oni u jamama i provalijama. Neka im je vje na slava i pokoj dušama njihovim.“

Divim se poruci na istini utemeljenoj i istinom ukrašenoj i želim da tu istinu vaš život potvrdi. A da je vaš život ne bi zaniijekao, pružit u vam pomoć citatom iz poruke upu ene Žarku Puhovskom i citatom iz moga govora u Trnbusima na komemoraciji Bugojanskim muenicima godine 2004.:

„, udim se što protagonisti rušenja Franceti eva spomenika nisu dignuli prosvjed protiv spomenika u Leubachu pokraj Bleiburga. Jer, ako treba srušiti spomenik, podignut u ast Franceti u, treba onda silom logike srušiti i spomenik (o)давno podignut Blajburškim žrtvama. Ako pobunjenici protiv opstanka spomenutoga spomenika ne dignu pobunu i protiv spomenika u Leubachu pokraj Bleiburga i ako ne ometu podizanje novoga spomenika u ast Blajburškim žrtvama, ne znam kako bih ih mogao nazvati, a da ih, možda, ne uvrijedim. Neka oni sami sebi izume adekvatan naziv“, po-

ru io sam Puhovskom preko Fokusa.

Isto to poru ujem i vama ovdje. Ako je bilo asno i pošteno rušiti i uklanjati spomenik Franceti u, onda je, u skladu s tom logikom ne asno i nepošteno dizati spomenik vojnicima Nezavisne Države Hrvatske svugdje pa i ovdje, na ovom mjestu. A to pak zna i da dizanje ovoga spomenika nije u skladu s rušenjem i uklanjanjem spomenika našim zaslužnim ljudima. Spomenik ovdje podignut gromoglasno poru uje. Morala su ostati netaknuta spomen-obilježja našim velikanima.

vojnici onakvi kakvm se prikazuju u javnim medijima, onda doista nemamo za kim plakati ni spomenik ikom dizati.“, rekao sam u Trnbusima.

Isto to poru ujem i ovdje. Ako su hrvatski vojnici ovoga mjesta doista zlo inci, nismo im smjeli podignuti ovaj spomenik. No, naš Zdravko, onodobni mladi od šesnaest godina, znao je da smo imali hrabru i estitu vojsku i da su hrvatski vojnici njegova sela estiti ljudi i uzorni krš ani. Zato i samo zato spomenik im je podignut.

Dugo bih govorio kad bih vam naveo kako me je zaboljela sloga crvenih elnika s elnicima hrvatske države i Muslimanske vjerske zajednice oko podizanja spomenika Bleiburškim žrtvama u Austriji na teritoriju Europske Unije. Imate taj tekst. Možete ga umnažati i itati, kako bi se poruka sa spomenika u vaša srca prelila i u njima ostala kao osvježavaju i miomiris.

Zato, dok vam srda no zahvaljujem i estitam na podignutom spomeniku, re i u istinu u prilog svih naših stradalnika, uklju uju i i Vrpolske muenike, ali tek nakon loše istine o nama. Dok ostali narodi svoje negativnosti kriju i o njima šute, mi po svojim javnim medijima o sebi tra amo i na se lažemo, a o drugima šutimo. Ili kako to lijepo izrazi dr. ing. Marijan Papi u najnovijem „Fokusu“. Pod naslovom: „Zašto Hrvati rade protiv samih sebe“: „Prema drugima smo dodvorljivi, a me usobno surovi i bezobzirni“, napisao gospodin Papi

Budimo stoga svjesni kako je loš glas o nama istodobno djelo i tu e laži i naše nemarnosti u vlastitoj obrani te našega tra a o sebi i lažima na sebe, pokazuju lažni transkripti,

ni u Den Haag kao dokazna gra a protiv naših vitezova koje je trebalo astiti kao legende Domovinskog rata. Pred ovim spomenikom vidimo i svoje loše strane pa se popravimo i nacionalno dostojanstvo povratimo kako bi ono bilo barem onoliko i onakvo, koliko i kakvo je bilo za dr. Franje Tu mana prvog predsjednika Republike Hrvatske i svih Hrvata diljem svijeta.

Kad je naša mladost ula istinu o nama, neka, lijepo molim, napne uši i uje istinu o našoj velikoj poratnoj tragediji. Kako bi vam, draga mladeži, moj govor bio što jasniji, poslužit u se porukom filma „Nevino osu en“:

„Radije sto krivih obraniti negoli jednoga nevinoga osuditi.“

Do te poštene poruke nije se držalo kao ni do lanjskog snijeg. Jer, važnije je bilo našim ubojicama sto nevinih Hrvata ubiti negoli jednoga krivca spasiti. Cilj, dakle, poratnoga pokolja nije u kažnjavanju krivaca ve u istrjebljenju i raseljavanju hrvatskog naroda. Nije smetao ustaša, smetao je Hrvat, u skladu s rije ima bugarskog asnika Re-ziorza:

„Ne ubijate ih zato što su ustaše ve zato što su Hrvati!“

Nije smetalo ni U na hrvatskom elu, smetalo je hrvatsko elo. Zato su poubijani i razoružani hrvatski vojnici i nezašti eni civili.

To je istina o našoj poratnoj tragediji, koju e, nadam se, potvrditi preživjeli svjedoci koje ozbiljno pitam: Jeste li kazali istinu o asnom nastanku i okrutnom nestanku naše države te o hrabroj borbi njezinih vojnika da sa uvaju državu narodu, a narod od bezboštva što je visjelo nad njim kao Damaklov ma ?

„Ne dam svoje dilo vire ni za kakvo blago ovoga svijeta!“, re e pokojni brat Jakova Prusi-ne, pravekra moje bratane Ru-žice, kad su ga odvrta ali od vojske zbog nezbrinute žene i nejake k eri.

I vas pitam draga mladeži: Jeste li dosa ivali svojim starijima, ispituju i ih o našoj prošlosti? Jeste li išta doznali? Jeste li išta zabilježili kako ne bi umrla i istina o našoj tragediji nakon smrti njezinih svjedoka? Koliko odgovor na ta pitanja bude pozitivan, toliko e i ovaj spomenik biti veli anstven i divan.

Koliko bude vladala u nama i nad nama doznata i spoznata istina, i koliko budemo po savjetu sv. Pavla istinovati u ljubavi (Ef 4,15), toliko e nam mla arija napustiti neodgovorno ponašanje, na vrijeme u brak u i i svojom nesebi noš u omogu iti da stradalnici naše

tragedije uskrсну u našim porodilištima. A svi ostali ne e biti samo zadovoljni ovim spomenikom nego e podignuti još ve i spomenik na erekovu groblju koje je od pamtivijeka zavjetno groblje, a od 3. lipnja 1990. godine i duhovno po ivalište stradalnika iz cijelog Rakitna, uklju uju i i Sutinu neko sastavni dio naše današnje župe. Spomenik na erekovu groblju bit e ukras na „Krovu Hercegovine“, kako ovaj kraj nazva novinar „Glasa koncila“ Zdravko Gavran koji je pratio duhovni sprovod svih stradalnih.

* U Vrpolju, 14. kolovoza 2005.

Doslovce prepisano sa Spomenika.

IZTRAGAČI

Prof. Marijan Krmpoti

Kad je 1902. zagreba ki „Srbobran“ tiskal lanak „Hrvati i Srbi“ s izrjekom „do iztrage naše ili vaše“ u Hrvatskoj je još (službeno) bil u uporabi tvorbeni pravopis zagreba ke filološke škole, t.zv. „gajica“ kojom još i danas pišu Slovenci.

Iztrebljiva i svega hrvatskog oti ti po srbski iztraga i etnika Nikole Stojanovi a, postoje u nas odkada je iz beogradskog Srbskog književnog glasnika zagreba ki list Srbobran pretiskal Stojanovi ev etni ki velikosrbski plan i program po kojem e se /skratih/ borba izme u Srba i Hrvata voditi „do iztrage naše“!

Bilo je to davne 1902. kad je Nikola Stojanovi uz to dopisal da su Hrvati „uzimanjem srbskog za svoj književni jezik, u inili najvažniji korak sjedinjenju“, pa Stojanovi evi iztraga i na temelju te laži ne posustaju ni dan danas u svom naumu da dovrše svoje djelo. Uz podporu odre enih me unarodnih krugova, poglavito britanskih, jugovisnici i slavosrbi u nekim kulturnim ustanovama u nas kojima se u zadnje doba pridružiše i oni u Matici Hrvatskoj – neprestance dovode u pitanje i samu obstojnost hrvatskog jezika.

Ima ih i mladih i starih, muških i ženskih. I ponavljaju se. Od g. Antuna Pintari a iztraga a u Belgiji, ve 1999. mogli smo uti da u jeziku postoje rie i fašisti ke i one druge. On u asopisu Matica 6-7/99. piše, primjerice, kao naše su rie i „brzoglas“ i „domobran“ i prevedenice iz njema koga „krugoval“ (Rundfunk) i „kolodvor“ (Bahn-

hof), fašisti ke, jerbo su se rabi le za NDH. Dok prevedenice iz njema kog, primjerice: „glasnogovornik“ (Lautsprecher) hrv. zvu nik; „vodopad“ (Wasserfall) hrv. slap; dopadati se (gefallen) hrv. svi ati se, i t. d. za nj nisu fašisti ke jer se rabe u srbskom.

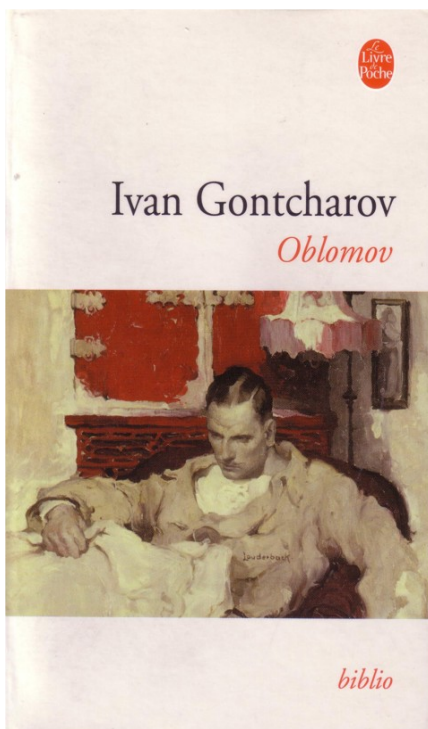
U Hrvatskoj u zadnjih godinu i nešto dana na prvo mjesto u borbi do iztrage hrvatskog jezika dolazi drzak napadaj Snežane Kordi na HAZU u asopisu „Književna republika“ (gl. ur. Velimir Viskovi) u povodu izjave „Hrvatski jezik“ u kojoj HAZU 2007. osu uje jugounitaristi ke ideje o hrvatskom jeziku. Snežana Kordi zbog te izjave obtužuje akademike HAZU-a da su u službi aktualne nacionalisti ke ideologije pod utjecajem Hitlerove ideje o jednom narodu, jednom teritoriju i jednom jeziku! (v. Luka Pavlovi : Bjesomu an napad na HAZU, Fokus 4.1.2008.). Nasrtaj na hrvatski uskoro stiže i u obnovljenu pretisku Vukova srbskoga izgovornog pravopisa na latinici u izdanju Matice Hrvatske. Za njim sliedi predavanje asistenta na Sveu ilištu u Zagrebu lingvista dr. Mate Kapovi a u salonu Zidi eve Matice Hrvatske u kojem nam izpire mozak da je u iti nekoga „na silu“ pravilno govoriti hrvatski – fašizam. Zar se u škole ne mora i i „na silu“ i ne mora li se „na silu“ u iti – ako školu ho emo završiti? Pa i hrvatski! Kano pravi iztraga on valjda ima zadatak uplašiti nas svojim fašizmom, pa emo dje cu u školi prestati u iti hrvatski. Malo morgen! Zatim tu je i knjiga g. Ive Žani a, profesora na fakultetu politiki h znanosti. U svojoj knjizi „Hrvatski na uvjetnoj slobodi“ g. profesor plete mrižu iztraga ku kako je više bezsmisleno uvati i njegovati

hrvatski jezik, jerbo za nj više nema opasnosti od utjecaja srbskog jezika budu i da nema ni prisile iz Beograda da po srbski govorimo. A što emo s balkanskim sme em koje se više od stotinu godina nataložilo name tanjem nasilu u hrvatski jezik, to nam gospodin profesor Žani ne e re i. Ne e nam re i jerbo iztraga ima Nikole Stojanovi a odgovara da je hrvatski što više srbskim zaga en – to su oni bliže cilju do „iztrage naše“, zar ne?

Zna se da naši nedoškolorani ljudi tu ice rado rabe uvjereni da tako skrivaju svoju skromnu naobrazbu, pa misle da uporabom anglizama izpadaju u eni i pa e otmjeni svjetski ljudi u o ima drugih! Zato iztraga i hrvatskoga jezika, kad ne mogu druga ije, neuk sviet zaglupljuju da uporaba englezkih rie i u hrvatskom nije nepismenost, nego pa e u ena potreba, jerbo je englezki jezik bezgrani no izri itiji i sabitiji od hrvatskog koji je zaostal iz 18. stolje a, ter da su nasilni pokušaji izbacivanja anglizama iz hrvatskog najobi nije koketiranje, im bi drugim, ako ne s fašizmom u najvulgarnijoj formi (v. HS, Jovan Dragiši , indeksshr.). Bezo na je to laž, ali iztraga ima Jovanima kad tonu, fašizam je zadnja slamka za koju se uvijek hvataju. skrivaju kô zmija noge da jezikoslovna znanost dokazuje da na svakom jeziku, ako ga dobro znadete, možete to no izraziti i re i sve što ho ete. Pa tako i na hrvatskom. Kad Jovan Dragiši mjesto svojega materinjega, nau i dobro hrvatski onda e i njemu englezki biti tromiji od hrvatskog! Na to nas je upozoril jur Nikola Tesla u razgovoru s Ivanom Meštovi em, kad je za Vuka Karadži a rekao:

„Uveo je obanski jezik, pa umjesto da smo u profinjenosti jezika i pojmova pošli napred, otišli smo natrag.“ (v. Ivan Meštrovi : „Uspomene na politike ljude i dogo aje; MH Zgb. 1993. str. 169.).

A strunjaci u Vijeću za hrvatski jezik pri Ministarstvu prosvjete, naobrazbe i športa o tom šute. Svi profesori jezikoslovci sa sveučilišnih katedra za hrvatski standardni jezik tako er šute. Nekada su tu sramotu nazivali hrvatskom šutnjom. Ta sramota, to je strah, a ne šutnja!

Što se to s nama zbiva? Zar se Hrvati boje zaista svojega hrvatskog jezika? Boje se svog tvor-

benog pravopisa! Takav strah od materinskog jezika ne poznaje ni jedan drugi narod izim hrvatskoga. Jutarnji list tiska Lekturu „Klasici“, a mnogi Hrvati još uvijek ne znaju da za „školsku lekturu“ nisu italijanska djela hrvatskih klasika Augusta Šenoea, Ante Kovačića, Eugena Kumičića, Josipa Kozarca, Šandora Djalskog kako su ih ti hrvatski književnici i napisali. Jerbo, u njihovim izvornim djelima zrcali se sva ljepota hrvatskog jezika, a to vi niste smjeli vidjeti i znati – nego još ih itate i vaša djeca ih itaju, na srbijanskom zvučnom vukopisu transkribirana, napisana i preinačena, u novoštokavsku srpsku karadžićevštinu – jednom riječju krivotvorena.

Pitaše me neki dan moji školarci tko je bil Oblomov. Veselidaju da su djeca željna znanja, kupili im „Književni leksikon“ Milivoja Solara u izdanju Matice Hrvatske 2007. Rese ga i imena dviju u enih dama urednica: Vesne Zednik, izvršne i Jelene Hekman – ali uzalud ete u njoj tražiti ruskog književnika Ivana Aleksandroviča Gontčarova (1812. – 1891.) i njegova Oblomova jednog od vječnih tipova svjetske književnosti. Dok boljševika Maksima Gorkog socijalistički ministar nije pozabio upisati! Nu, pojam oblomovštine još živi. A tko šljivi Maksima Gorkog?

Iztraga i su tako er vrlo djelatni i na polju krivotvorenja hrvatske poviesti. Na pr. u „Kronologiji svjetske poviesti“ nema spomena našeg Oca Domovine dra Ante Stračevića. U knjizi 20. str. 554. čak piše krivo da je Stjepan Mesić 31.5.1990. sastavil hrvatsku vladu, a ne da je dr. Franjo Tuđman imenovao prvu hrvatsku Vladu i postavil Stjepana Mesića za njezina predsjednika. U njoj je velikosrbska agresija na Hrvatsku 1991. samo „sukobi hrvatske i srbske manjine kojoj pomaže savezna vojska“. O obranbenom Domovinskom ratu u njoj nema ni riječi, tek se na str. 582. za Oluju 1995. kaže: „Hrvatska napada i poražava Srbe (4.-8. kolovoza)“. Za 2000. se izti e da je na izborima oporba postignula veliki uspjeh, ali ne kaže, zahvaljujući i Budišinu HSLŠ. Po njoj HDZ se vrtil na vlast tek 2007. „Kronologija svjetske poviesti“ tiskana je u nakladi Jutarnjeg lista, a glavni urednik hrvatskog izdanja „Kronologije“ je prof. dr. Ivo Goldstein. Nikakvo čudo onda, da se u njoj o Hrvatskoj progurava prerusena zlobnoškrta istina pod krabuljom objektivnosti. Jutarnji list prodaval ju je vrlo jeftino kano sve u nju vrjednost stoga smijemo sumnjati. Možemo li onda vjerovati svemu što u Jutarnjem piše?

RAZLIKOVNI RJEČNIK IZMEĐU HRVATSKOG JEZIKA I SRPSKOG JEZIKA (10. dio)

HRVATSKI JEZIK SASTOJI SE OD TRI DIJALEKTA: akavskog dijalekta-(ikavski, ekavski, ijekavski izgovori), Kajkavskog dijalekta-(ekavski, ijekavsk izgovori) i Štokavskog dijalekta- (ikavski, ekavski, ijekavski izgovori). Osnovica za službeni standard u HRVATSKOM KNJIŽEVNOM JEZIKU je Štokavski dijalekt ijekavskog izgovora oplemenjen s fondom rije i Kajkavskog i akavskog dijalekta.

SRPSKI JEZIK SASTOJI SE OD DVA DIJALEKTA: Štokavskog dijalekta- (ekavski, ijekavski) i Torla kog dijalekta- (ekavski). Osnovni standard za SRPSKI KNJIŽEVNI JEZIK je štokavski dijalekt ekavskog izgovora oplemenjen Torla kim dijalektom.

HRVATSKI JEZIK

durbin

doku iti, dosegnuti

ubožnica

živin e

ku anica

ku anstvo, doma instvo

doseg

domena

donedavna

dopunjivati

dopust

dosjetiti se; dosjetka

dotepenac

dotepenac

isporuka

doseg

postignu e

dostatan, dovoljan

dosmrtan

dozna nica

dopuštenje

dopustiti

igrokaz

derati

derati se: Mi smo se derali...

derati, oderao me živog, cijelu no se

SRPSKI JEZIK

dogled, durbin

dohvatiti, dosegnuti

dom za invalide

doma a životinja

doma ica

doma instvo, ku anstvo

domašaj

domen

donedavno

dopunjavati

dopust, odsustvo

dosetiti se; dosetka

došljak, do oš

došljak, do oš

dostava, isporuka

dostignu e

dostignu e

dovoljan

doživotan

doznaka

dozvola, dopuštenje

dozvoliti, dopustiti

drama

drati

drati se: Mi smo se drali...

drati, odrao me živog, celu no se drala

64 GODINE OD BITKE KOD OBOROVA - 29. III. 1944. (1)

OBOROVO

Na 16,1 km u smjeru jugo-istoka, na sjevernoj obali Save, smjestilo se Oborovo. Nalazi se u Općini Rugvica s još 22 naselja. To su: ista Mlaka, rječje Dugoselski, rječje Rugvica, Donja Greda, Dragošćica, Hrušćica, Jalševac Nartski, Ježevsko, Nart Savski, Novaki Nartski, Novaki Oborovski, Obedišće i Ježevsko, Okunšćak, Otok Nartski, Otok Svibovski, Preseka Oborovska, Prevlaka, Rugvica, Sop, Struga Nartska, Svibje, Trstenik Nartski.

Općina Rugvica ima 7.608 stanovnika koji žive na 93,7 km².

Općina Rugvica, pretežno poljodjelski kraj, na sjeveru graniči sa Zagrebom, Dugim Selom, općinom Brckovljani, na jugu s općinom Orle i gradom Velikom Goricom, te Ivani Gradom na istočnom dijelu. Veći broj naselja slijedi tok rijeke Save njenom lijevom obalom. Rugvica ima osnovnu školu utemeljenu još 1852. godine.

Arheološki nalazi i pronađeni zapisi svjedoče da povijest ovog područja seže u daleku prošlost. Tu je nalazište prehistorijskih kultura bronanog doba i do danas je iskopan veliki broj nalaza koji svjedoče o životu i kulturi pretpovjesnih stanovnika. Pronađeni su ostatci naselja iz rimskog doba, te ostatci srednjovjekovnog naselja na Mrtvi Gredi (nekadašnjem otoku na lokaciji Rugvica - Mrtvica). Bronanac kaciga rimskog legionara pronađena je na mjestu gdje je bila rimska luka.

O bogatoj vodenoj, zapravo otocnoj, prošlosti govori i ime sela Rugvice. Rugvica je nastala od prastare rije i horugva, što je značilo zastava, stijeg. U toj mjestu bilo je otoka i otocića, pa je jedno malo kopno vjerojatno služilo kao pristanište ribarima i bilo je označeno zastavom (zastavicom, horugvicom) za orijentaciju. Poslije se proširilo i postalo je važno pristanište za trgovce na Savi (ne zaboravimo da je Sava i danas plovna uprava do Rugvice!). Mi-

šljenje je da je taj stijeg bio na desnoj obali Save, koja je prije tekla sjeveroistočno, a kasnije je ustalila svoj tok na današnjem koritu, zadržavši još dugo ono isto nije korito kao svoj rukavac, o čemu daju mnogo dokaza imena mjesta koja se nalaze baš između tih dvaju korita: Preseka, Prečno, Prerovec i Prevlaka, a i Oborovo, koje je moglo postati oborom (torom) na nekom sušem mjestu, najvjerojatnije još jednom otoku. Da su to bili zaista veliki močvarni krajevi, vidi se i iz kasnijeg vremena, kada je grad Zagreb imao svoje piscatores castris de Zagrabia (ribare grada Zagreba), kojima je pripadao cijeli kraj po eviši negdje od Rugvice do Trebarjeva, s lijeve strane Save do Crnca (ili Crnca), a s desne do Odre.

U selu Oborovo, koje je u sastavu općine, nalazi se zgrada prve veterinarske ambulante u Hrvatskoj, osnovane 1936. godine. Danas je također u istoj funkciji. Tu je i barokna župna crkva sv. Jurja i Jakova koja se spominje još 1688. godine, te barokna kapela Marije Dolorose iz 1735. godine. Namještaj, detalji, sakralni predmeti, slike i kipovi iz ovih građevina podižu njihovu spomeniku vrijednost. Posebna zanimljivost u Oborovu svakako je i stara skela koja spaja lijevu i desnu obalu Save. Skela i danas prevozi putnike i vozila.

ANTIFAŠISTIČKI SKUP U OBOROVU

„Jučer je u Oborovu održan komemorativni skup pored spomen obilježja poginulim borcima Druge moslavačke partizanske brigade i Posavskog partizanskog odreda. Ove godine obilježena je 60. godišnjica Oborovske bitke, u kojoj su brane i domovinu, živote izgubila 152 antifašistička borca.

U ime organizatora okupljanja, Udruge antifašističkih boraca grada Dugog Sela, općina Brckovljani i Rugvica, prisutne je pozdravio predsjednik Udruge Ivan Vrani. Pored brojnih članova Udruge antifašističkih boraca iz cijele Zagrebačke županije, skupu su nazočili i gradonačelnik Dugog Sela Boris Mahatec na čelu općine Rugvica i Brckovljani Ivan Remenar i Željko Funtek. Svečano obilježavanje 60. obljetnice Oborovske bitke bilo je praćeno i kulturno-umjetničkim programom u kojem su, već tradicionalno, nastu-

pili članovi KUD-a 'Preporod'.“ – Izvor: www.dugoselskaskronika.hr, 29. ožujka 2004.

Okupljanje preživjelih boraca (26. ožujka 2006.)

SRBIJANCI I ŽIDOVI VOĐE „MOSLAVAČKE BRIGADE“

„Partizani obično ne prihvaćaju nikada oružanu borbu, ali su ipak kod Oborova upali u stupicu u kojoj su je morali prihvatiti i posljedica bijaše: uništena je cijela tzv. moslavačka brigada, koja se sastojala od 600 ljudi po prilici. Ta je brigada završila svoj neslavni put kod sela Oborova uz samu obalu Save, a onom istom mjestu gdje je prema prijedlozima seljaka izvršeno oko 200 smrtnih presuda nad nesretnim partizanskim žrtvama koje su obično zaklane ili su strijeljane i bacane u Savu. Na tom istom krvnom mjestu, gdje je izvršeno toliko nevinih pokolja, završila je svoj put i ova brigada pod vodstvom Miloša Korana, Srbijanca s granice Sandžaka, upavši u spretno postavljenu stupicu.

Kod sela Oborova, na poluostrvu, kojim teče rijeka Sava i jedan rukav, odmetnici su se često zadržavali, jer su se na tom mjestu prebacivali često preko Save, prelazeći iz jednog područja na drugo. Smatrali su da ih ovdje nikada neće dosegnuti podhvatne snage, tu su uredili sto-

žer, a dakako i svoj neminovni 'sud' koji je sudio u Oborovu, dok su smrtno kazne izvršavane na savskoj obali, tako da su žrtve nestajale u hladnim valovima rijeke bez traga i glasa.

žer, a dakako i svoj neminovni 'sud' koji je sudio u Oborovu, dok su smrtno kazne izvršavane na savskoj obali, tako da su žrtve nestajale u hladnim valovima rijeke bez traga i glasa.

Oblasti su pažljivo promatrale sakupljanje partizana i jednog dana, kad ono nisu ni otkrivali, izvršen je napadaj koji pod-

hvatnih snaga na ovo njihovo uporište. Uzamaka nije bilo i odmetnici su morali prihvatiti borbu. Zatjerani su u kut, kojim teče Sava sa svojim rukavom i na tom „brisanom“ prostoru doživjeli su odmetnici jedan od najstrašnijih poraza. Na mjestu borbe ostala su 252 mrtva odmetnika, dok su 203 zarobljena, 50 ih je ranjeno, a rađeno se da ih se oko 100 utopilo u Savi prilikom pokušaja bjege.

Tako je završila svoje žalostno djelovanje ova 'druga moslavačka brigada', koja je pod vodstvom jednog bjelovarskog židova duže vremena terorizirala cijelu ovu okolicu.

Osim celog naoružanja ove 'brigade' zaplijenjena je i njezina prilično opsežna pismohrana, koja mnogo govori o raspoloženju meću odmetnicima.“

Izvor: „Hrvatski narod“, Zagreb, 5. travnja 1944. – prema knjizi „Bitka kod Oborova“, Milan Brunović i Tomo Sović, Udruženje boraca NOR Općina Dugo Selo, 1965.

STVARANJE PRVE JUGOSLAVIJE (10. dio)

Ivo Matanovi, Zadar

Vladko Maček je za gospodarsku, kulturnu i političku slobodu i samostalnost Hrvatske, ali u okviru Jugoslavije. U tom smislu je bio sporazum Maček – Cvetković iz 1939. godine, koji je doveo do Banovine Hrvatske, kao autonomne Hrvatske. Ali taj sporazum beogradski parlament nije prihvatio, kao što nije prihvaćen ni konkordat. Još prije beogradskog sporazuma, i za vrijeme rata, a i za vrijeme rata 1941. godine, srpski nacionalisti su govorili da će Banovina Hrvatska nestati i da će se ponovno biti uspostavljena unitarna i centralistička kraljevina Jugoslavija. Nakon od 27. ožujka 1941. godine doveo je – kako znamo – do raspada versailleske Jugoslavije.

Mora se ovdje istaknuti, da je razdoblje prve Jugoslavije do uspostave Banovine Hrvatske (1918. do 1939.) proteklo u znaku privilegija za Srbe, da je Jugoslavija državotvorno i ekonomski funkcionirala na dominaciji Srba i da su oni bili vodeća nacija. A sve to ne toliko njihovom zaslugom, koliko našom, hrvatskom, krivnjom i naivnošću.

Iz ovog kratkog prikaza smijemo zaključiti, da su vanjski faktori doprinijeli stvaranju prve Jugoslavije, ali sigurno ti vanjski krugovi ne bi nikad uspjeli da nije bilo zabludjele hrvatske inteligencije, zadojene nacionalnim romantizmom.

Istine radi valja reći, da jugoslavenska ideja nije bila živa u širokim narodnim slojevima, seljaštvu, bila je to – kako je već spomenuto – ideja jednog djela ili većeg djela hrvatske inteligencije. U ono doba hrvatski se narod razlikovao od svoje inteligencije, koja je zapravo jedina

vodila i bavila se politikom. Tu ideju nisu nam nametnuli stranci, nego Hrvati koji su mislili da su Hrvatska i hrvatski narod previše slabi da bi se mogli oduprijeti germanskom, maarskom i talijanskom pritisku. Naivno su vjerovali da će se u zajednici sa Srbima moći i bolje održati kao narod. Nisu, treba naglasiti, shvaćali svu težinu takve pogrešne politike, koja je hrvatskom narodu prouzročila velike ljudske i materijalne žrtve. O tome nisu ništa uistinu naučili iz pogrešaka prošlosti!

Hrvatski intelektualci, koji artikuliraju nacionalizam i koji predstavljaju naciju pred svijetom, a osobito pred Europom, bili su onda, kao i danas, politički razdijeljeni u temelju. I onda, kao i danas, među našim intelektualcima postojala je i postoji velika razlika u temeljnim odrednicama o tome čemu teži hrvatski narod, što je najvažnije za njegovu budućnost.

Problem je bio tada, a možemo reći i još danas, nacionalni identitet zbog podaničkog mentaliteta. Potrebna nam je promjena mentaliteta, moramo se osloboditi kompleksa inferiornosti i varljive nade da će nam dru-

gi pomoći! Najzad, valja imati na umu, a i upozoriti na mudru izreku: „tko iz povijesti nije ništa naučio, mora je ponoviti“. Do kada?

* Tekst je napisan u Murteru, u veljači 1971. godine

Literatura:

Ferdo Šišić : Pregled povijesti hrvatskog naroda

Sudland (dr. Ivo Pilar): Južnoslavensko pitanje

Antun Barac: Hrvatska književnost od Preporoda do stvaranja Jugoslavije

Josip Horvat: Supilo, život jednog hrvatskog političara

Josip Horvat: Politička povijest Hrvatske

Ivan Mužić : Hrvatska politika i Jugoslavenska ideja

Ivan Meštrović : Uspomene na političke ljude i događaje Jugoslavije

Vladimir Košćak: Život i misao Stjepana Radića

LAUDONOVA LJUBAV

Dalibor Habeduš

VELIKA SAMOĆA

Vratio se Laudon u svoj majorat, i kada se u sobi našao osamljen, odbacio je trougli klobuk, odpasao mač i svukao ukrašen kaput.

Posegao iza neke ladice i izvukao bačvicu punu crnog dalmatinskog vina. Zasjeo k stolu s razgaljenom košuljom i ispijao vino u brzim razmacima.

Sjedio je posve mirno, oblik ga rumenilo od guste crne tekućine, osjećao je sve više neku čudnu opojnost i započeo s onim nerazumljivim gundanjem, koje je tako blizu suviše šutljivim prirodama.

Otegnulo mu se lice na neki ojađeni smiješak:

- „I opet sam! ... A vjerovao sam! ... I kao da mi je suđeno da ostanem sam! ... I kako se ubrzo sve to smrvilo! ... Nekoliko mirnih porkulabovih riječi i iz nekih iluzija ostao je jedino major Laudon!

Pojavio se pred njim i onaj hladni bečki spomenik i gundao je Laudon s one tri izrazite okomite bore na čelu:

- A tko zna da li je i on ikada ljubio? ... Možda je i on živio samo zato da brani ili mijenja neke granice? Možda je i on samo zato živio da mu nakon njegove smrti saliju jednu mrku i zamišljenu pojavu?

Obnavljale mu misli i neke razgovore s trnovačkom gospođicom i čudilo ga zašto su njezine riječi bile tako da-

leko od porodične istine?

Zašto mu nije sve priznala? Zar joj nije bilo jasno da se daljina od Bunića do Trnovca ne svladava svakog tje dna samo zbog nekih osamljenih šetnja?

A onda zar nisu i mnoge njezine riječi slutile i na to, da i ona osjeća za nj? Zar nisu kod oprostaja njihove ruke ostajale dulje stisnute nego li obično?

Zar ga nije dočekivala kod prozora, i to s posmijehom koji mu je govorio više nego li stotinu pa bilo to i najdivnijih riječi?

„I zašto se sa mnom tako okrutno igrala? Budila je u meni toliko nade, a onda naprosto nestala? Našao sam prazne dvore!“

Osmijehnuo se gorko:

- „Otišla je budućem mužu! A nikada mi o njem nije ni riječi spominjala! ... Dovala me u jedno užasno razočaranje! ... To se nije smjelo do-

goditi!“

Lupio je po stolu stisnutom šakom, prevrnuo se zemljani vrčić i gusta crvena tekućina zarumenila je bijeli stolnjak.

Zaškrinuli su čvrsti Laudonovi zubi:

- „I da mi je samo rekla! ... Bilo bi mi teško, ali bilo bi bez sramote! ... Kako sam bio smiješan pred očima starog porkulaba!“

Zastao mu pogled na velikom porodičnom prstenu. Na jednom od onih rijetkih obiteljskih darova. Dao mu ga otac prije odlaska u rusku carsku službu i dosjetio se Laudon očevih riječi:

- „Nema mnogo, i ako ćeš kadgod što imati, ne će ti imetak potjecati od porodične baštine! ... Dao sam ti jedino ime, a početak tog našeg prezimena urezan je i na tom prstenu, sine! ... Urezao ga na porodičnome grbu kopenhaški vještak! ... I ne zaboravi da je ime najveći imetak svakog pravog vojnika i viteza!“

U toj opojnosti prenosile su misli Laudona i u kadetsku školu i u krimski rat i u sve ono, što se iza toga događalo. I uvijek kada bi se zagledao u porodični prsten, bilo mu je kao da gleda u ono mirno i odlučno očevo lice.

Ono veliko slovo „L“ u grbu javljalo mu se kao neki snažni poticaj i vjerovao je potomak pradavne škotske porodice da će to prezime

Laudon zadovoljiti i starog pukovnika iz Tootzena u Livlandu. Bit će starac ponosan na sina.

Vjerovao je toliko da je uvijek s ponosom izgovarao ime Laudon i bunio se protiv toga što su se drugi ljudi tako slabo osvrtnali na tih pet za njega tako svetih i zanosnih slova.

I dok je mačem stvarao čudesu, u nekim mirnim ličnim sastancima je neprestano samo gubio. Kao da su ljudi teško podnašali njegovu blizinu.

Od stotine svojih poznanika imao je samo četvoricu pravih prijatelja. Onog mladog poručnika, koji ga je vodio pred Friedricha Pruskoga; imao je još jednog druga iz Rusije, za koga nije znao da li još uvijek živi, i onu dvojicu graničarskih časnika Georga i Pavla Rukavinu.

Činilo mu se da su ti ljudi posve njegovi i odavao im kadgod svoje namjere. Za sve ostale bio je kamena sfinga.

I zato ga tim većma zaboljelo što je i sestra onih njegovih bečkih prijatelja bila spram njega toliko neiskrena. Što mu je zatajila jednu tako veliku istinu:

Ali što je dulje razmišljao, javile se i neke u njezinu obranu. Laudonova logika bila je i u tom slučaju jača od Laudonove strasti.

A tko zna, da li je ona i na to pomišljala? Ta ja joj nikada nisam priznao svoje ljubavi! I zar je mogla znati što se sakriva u mojoj duši?

Uvjeravao se Laudon da je svemu kriva jedino njegova šutljivost, i da je on barem

samo natuknuo nešto o svojim osjećajima, doznao bi nedvojbeno i za svu istinu o tom senjskom Orloviću.

Njegove su misli počele braniti trnovačku gospođicu i mrmaljao je bubnjajući prstima po ploči od stola:

- „Htio sam joj predati i taj prsten! ... Htio sam joj dati naše ime, ali bilo je drukčije zapisano! ... I ona ruka koja tako piše, jača je od svih naših iluzija!“

Osmijehnulo se Laudonovo lice kod pomisli da bi lijepa Rukavinka bila i majka njegove djece, ali onda je nenadano ustao i pošao do rastvorenog prozora.

Htio je s novim pogledima ugušiti takve sanjarije i promatrao ljude, koji su kretali spram buničke crkve u svećaćkim haljinama, a zvono se javljalo nekako svećanim zvucima.

Onda se onako napola odjeven bacio preko postelje i uskoro zaspao čvrstim snom. Probudio se tek kod zvonjenja večernje.

Od onog dana kao da se Laudon posve promijenio. Govorio je samo najpotrebnije, izbjegavao ljude i nije na se oblačio ni jedamput svoju svećanu odoru.

Slabo se brinuo za vanjštinu pa se često puta i to događalo da su prošle čitave sedmice dok mu je služak ponovno sašio neko izgubljeno dugme.

Nije više odilazio u Trnovac, ali je svake subote slao vojnika sa cvijećem, špargama, koje je sam uzgajao, ili s nekim drugim sitnim darovima.

Isprva je primio i nekoliko pisama, pisanih očito starčevom rukom, jer je rukopis bio pun onih starinskih zavijutaka, i moglo se vidjeti da ga je pisala teška vojnička ruka, ali Laudon nije ta pisma nikada otvarao i spremio ih u ladicu svog pišaćeg stola.

Znao je ionako da se u glavnoj stvari ne može ništa promijeniti, a i bojao se ne bi li ga neka novost mogla još više zbuniti u njegovoj samoći.

Nadošli su sve kraći dani, a onda bi Laudon u svojoj sobi proučavao neke zemljopisne karte i stavljao na njih one zagonetne točke, crtice i križiće, koje je mogao pročitati jedino on.

I vodio je Laudon na tim kartama čitave bitke, osvajanja, atake, a vani iza zatvorenog prozora spuštala se tiha i sablasna noć južne granice austrijskog carstva.

Prolazili su tjedni i mjeseci, pobunili se neki graničarski odjeli; ugušio je Laudon tu bunu, a kada bi mu misli ponovno pred njim stvorile trnovačku gospođicu, zatvarao se u svoju sobu, pozivao nekog dolutalog talijanskog meštra, vještaka na okarini i slušao bi do kasno u noć njegove tužne i otegnute zvukove.

I taj skitnica zidar, klesar, slikar i svirač na okarini bio je jedini čovjek čiju je blizinu mogao Laudon podnijeti. Stavio preda nj bačvicu s vinom, stavio pun stol raznih jestvina i samo jednom zgodom tiho zapitao:

- A što te je nanijelo u ove krajeve?

Priznao je meštrić šiljaste crne bradice:

- Pobjegao sam iz Furlanije, gospodine majore!

- Jesi li štogod skrivio?

- Nisam, gospodine majore! ... Ljubio sam, a mislio sam da i ona mene ljubi! ... Jednog dana začuo sam da se odlučila za drugoga i ja sam pobjegao! ... Bojao sam se svoje ruke! ... Bodež sam i onako uvijek uza se nosio!

Zagledao se Laudon u svirača:

- Ti si pobjegao zbog žene?

Priznao je svirač:

- Zbog lijepe Marije, gospodine majore!

- Dosta! – prekinuo je Laudon svirčevo pričanje. – Pij, zabavljaj se i sviraj! ... Neka mi dalje priča tvoja okarina! ... Ona se ionako javlja tvojim glasovima!

I svirao je meštrić skitnica do kasne noći, svirao neke čudne melodije i promatrao ispod oka gospodina buničkog majora, koji je sjedio kao bakrena figura i lice mu na mahove zasjalo nekim sanjarskim, a onda

opet srditim grimasama.

Tako je vrijeme nizalo i mjeseci a da Laudon nije nikada posegao za svečanom odorom. Radio je mnogo, ljudi su bili zadovoljni, ali ako je tkogod pokušao pozvati majora i u svoj dom, Laudon je sve takve pozive odbijao.

Živio je posve povučeno. Živio u velikoj samoći zabačenog konfina.

Nastavit će se ...

The arrival of Ernest Gideon baron of Laudon

Requirements and expected benefits (1)

"Laudon's grove" has fulfilled expectations. Because of that, it should be preserved, and preserved in whole, not only its protected part. Reasons for this are obvious, they are of ecological and economic manner.

In ecological meaning of preserving nature environment:

"Laudon's grove is, as area of live sands, of which settling started by afforestation in 1746, completely finished today.

Besides direct benefits of Laudon's grove, it has great importance as forest in general. First of all, forest vegetation in this economic unit protects from eolian erosion, it calmed live sands and made soil, and it also has great influence on hydrological forest function, and in some perspective also on soil protection, water regime, hydrological system, agricultural production, climate, oxygen production and other useful forest function."

In economic meaning:

"In mountain part the necessity of afforestation is common. It used to be a good forest in this area, but irrational economy made these hills mostly naked. By afforestation it would be possible to achieve better water regime in field over time, it would be less flooding streams, and spring waters would last longer.

MEDITACIJA

fra Petar Fili , OFM, Zagreb

Nema sumnje: Bog je za svakoga od nas smislio udesan plan i želi vidjeti da je ostvaren u apsolutnoj vjeri i posvemašnjoj ljubavi. Radi se u uspješnosti našeg života. On ljubi svakoga od nas, kao da je ljubljani jedinac.

- Moramo nastojati upoznati njegov plan: drugim riječi ima, što je naš poziv! Bog koji poduzima inicijativu je taj koji se prvi obraća Abrahamu, a Abraham je slušao Boga. Prije nego li donesemo neku odluku, osobito ako se radi o našoj budućnosti, životnom opredjeljenju, potrebno je moliti se, razmišljati, tražiti od Boga svjetlost i pitati se što On traži od nas. Svaki puta kad moramo potaknuti neku inicijativu, zamisliti neki plan, bez obzira da li se radi o nama ili drugima, nužno je da tražimo svjetlost od Gospodina.

- Božji plan moramo izvršavati ljubaznom odanošću. Abraham je krenuo u nepoznato, jak sa-

mo svojom vjerom. Odlazak je za njega bio raskid, iskorjenjivanje, prava smrt. Putovao je kao da vidi nevidljivo, bez ikakva jamstva osim riječi Božje.

To je nezaobilazni uvjet bez kojega bi postojala samo pustoš, ništavilo. Kakav god bio Božji poziv kojim nas je on osobno pozvao, taj poziv od nas zahtijeva raskid, putovanje prema nepoznatom sa svim rizicima, nepredvidivostima i žrtvama koje on sa sobom donosi. To je jedini način da preobrazimo svoj život. Slavi uskrsnu a prethodila je noć tjeskobe u Gecemanskom vrtu i tmine na Kalvariji.

IZ EVANĐELJA I PAVLOVIH POSLANICA O MISLIMA (DOBRIM I ZLIM)

fra Petar Fili , OFM, Zagreb

Prozrevši njihove misli, Isus reče: "Zašto snujete zlo u srcima? (Mt 9,4)

A oni, znaju i njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i svaki grad ili kuća u sebi razdijeljena neće opstati. (Mt 12,25)

Ali oni, znaju i njihove misli, reče im: "Svako kraljevstvo u sebi razdijeljeno opustjet će i kuća i na kuću u pasti. (Lk 11,17)

Netko razlikuje dan od dana, nekome je opet svaki dan jednak. Samo nekome je svatko posve uvjeren u svoje mišljenje. Tko na dan misli, poradi Gospodina misli; i tko jede, poradi Gospodina jede: zahvaljuje Bogu. I tko

ne jede, poradi Gospodina ne jede i - zahvaljuje Bogu. (Rim 14,6)

Zaklinjem vas, braćo, imenom Gospodina našega Isusa Krista: svi budite iste misli; neka ne bude među vama razdora, nego budite savršeno istog osjećaja i istog mišljenja. (1Kor 1,10)

Ali se bojim da se - kao što zmijska zavede Evu svojom lukavštinom - misli vaše ne pokvare i odmetnu od iskrenosti prema Kristu. (2Kor 11,3)

Ima li dakle u Kristu kakve utjehe, ima li kakva ljubazna bodrenja, ima li kakva zajedništva Duha, ima li kakva srca i samilosti, ispunite me radošću: složni budite, istu ljubav njegujte, jednodušni, jedne misli budite; ni-

kakvo suparništvo ni umišljenost, nego - u poniznosti jedni druge smatrajte višima od sebe; ne starajte se samo svaki za svoje, nego i za ono što se tiče drugih! Neka u vama bude isto mišljenje kao i u Kristu Isusu. (Fil 2,1-5)

Ne budite zabrinuti ni za što, nego u svemu - molitvom i prošnjom, sa zahvaljivanjem - očitujte svoje molbe Bogu. I mir Božji koji je iznad svakog razuma uvažavajte srca vaša i vaše misli u Kristu Isusu. (Fil 4,6-7)

Živa je, uistinu, Riječ Božja i djelotvorna; oštrije je od svakoga dvosjekla mača; prodire dotle da dijeli dušu i duh, zglobove i moždinu te prosvjetljuje i nakane i misli srca. (Heb 4,12)

MIRINI VINKOVAČKI KOLAČI

Pripremila:
Marija Dragun rodj. Takši

Kongo torta

Sastojine za biskvit:

6 bjelanjaka,
25 dkg šećera,
1 žlica brašna,
1 žlica krušnih mrvica,
25 dkg prženih mljevenih oraha i
1/2 praška za pecivo.

Sastojine za kremu:

6 žumanjaka,
6 žlica šećera,
5 žlica kuhane jake crne kave,
10 dkg čokolade,
1 žlica oštrog brašna i
20 dkg maslaca (margarina).

Izrada biskvita:

Od 6 bjelanjaka istući čvrsti snijeg, dodati 25 dkg šećera, te mikserom izmiješati. Žlicom umiješati 1 žlicu brašna, 1 žlicu krušnih mrvica, 25 dkg prženih, mljevenih oraha i 1/2 praška za pecivo.

Peći u tepsiji na masnom papiru u zagrijanoj pećnici na 200 C oko 20-25 minuta. Kad je biskvit ispečen izvaditi ga iz pećnice i ostaviti u tepsiji da se ohladi.

Snimio: Matej Kristan Mirkovi

Priprava kreme:

Pjenasto izmiješati 6 žumanjaka i 6 žlica šećera. U kavi otopiti 10 dkg čokolade. U pomiješane žumanjke i šećer dodati 1 žlicu oštrog brašna, nasuti kavu i čokoladu, te dalje kuhati na pari. Kad se zgusne umiješati 20 dkg maslaca. Ostaviti da se ohladi uz povremeno miješanje.

Završna obrada:

Biskvit skinuti s papira. Prerezati po dužini na dvije jednake trake. Pola kreme namazati po jednoj traci, preklopiti s drugom. Ostatak kreme namazati po kolaču izvana. Ukrasiti ribanom čokoladom.

Kad je sve gotovo staviti u hladnjak da se ohladi.

Dobar tek!

HRVATSKE VRIJEDNOSTI I TRADICIJA

Poštovani Tomislave,

Vrlo zanimljivo i ugodno je čitati Glasnik kojeg bez vašeg truda ne bismo imali. Mi koji držimo da Republika Hrvatska, kao što joj i ime kaže, mora biti uređena na republikanski način, gdje je zakon temeljen na hrvatskoj tradiciji, kršćanskim temeljima, i ustavu, ne možemo prihvatiti da se zakoni u Hrvatskoj donose po direktivama i na temelju pritiska anarholiberalnih udruga.

To upravo radi Vlada na čelu s nesposobnim premijerom, koji prezire naše vrijednosti, tradiciju i sa zaludnim idealizmom nas vodi putem kojeg mu nameće manjina.

Molim vas da se u Glasniku i javno osvrnete na Zakon o diskriminaciji, koji nije bio nužda već se donosi dirigitano iz centara liberalne ideologije, kao što su se nekada donosili zakoni po direktivi Kominterne.

Već ina udruga je već uputila svoje prosvjede Vladi, i moja malenkost osobno, me utim iz odgovora Jadranke Kosor jasno nam je da oni niti hoće niti razumiju posljedice njihove nesposobnosti i lažnog predstavljanja kao konzervativne vlade.

Još jednom, hvala u ime nas nekolicine povratnika na trudu oko Glasnika.

*Zdravko Roško
Vodice
zrosko@yahoo.com*

EKAJU I KRALJA

Bez Kralja nevalja ... Svako dobro!

*Prota
protaazo@gmail.com*

TRAŽI SE GLASNIK BR. 14

Dragi prijatelji,

Oprostite, ali ja sam promašio broj 14.

Ja bi vas zamolio da ga opet pošaljete.

Hvala

*Nikola
Nik.Blaskovic@canadabay.nsw.gov.au*

PRKOSIM LI PREVIŠE POLITIČKIM STRANKAMA

Poštovani gosp. dr. sc. Dragun,

Hvala na korisnim informacijama i Glasniku. Ako nađete malo vremena pogledajte malo barem Uvodnik 1. na mom novom projektu na www.daniel-holding.com, jer želim čuti Vaše mišljenje i sugestije iskusnog znanstvenika.

Posebice me zanima da li previše prkosim političkim strankama?

S poštovanjem, Vaš

*Daniel Dasovi
cenzurastop4@gmail.com*

ZAŠTO MI VIŠE NE ŠALJETE GLASNIK?

Štovani gospodine Dragun,

Glasnik broj 12 sam dobio na vlastitu E-mail adresu, a sada je izašao i petnaesti broj. Zanima me zašto niste nastavili sa slanjem brojeva 13, 14 i 15, kaje sam primio od prijatelja. Dakle molim Vas nastavite dostavljati sve ostale brojeve Glasnika na adresu: ronex@ronex.hr.

Unaprijed zahvaljujem !

*Zvonimir Popović
ronex@sb.t-com.hr*

Obavijest

G O V I Ć

**POZIVAMO VAS NA MOLITVU ZA ŽRTVE
KOMUNISTIČKOG REŽIMA KOJA ĆE SE
ODRŽATI 22. 06. 2008. U JASTREBARSKOM**

09.00 – MISA U CRKVI SV. NIKOLE

**10.00 – MOLITVA I BLAGOSLOV KOD
KRIŽA U ŠUMI GOVIĆ**

Ukratko, kraj Jastrebarskog u šumi Govi po završetku II. svj. rata komunisti su ubijali nevine žitelje jaskanskog kraja.

O tome se je javno šutjelo punih 60 godina, i prošle godine prvi je puta to mjesto obilježeno. U šumi je podignut križ visine 4,80 m, a do samog mjesta probijen je put. Križ je blagoslovio dr. Juraj Batelja uz sve enike jastrebarskog dekanata te goste sa bogoslovnog fakulteta.

Hrvatski uljudbeni pokret

Udruga za zaštitu prava građana

Pete poljanice 7
10000 Zagreb
Hrvatska

tel: +385 1 29-23-756
fax: +385 1 29-23-757

hrvatska.uljudba@gmail.com
www.hrvatskauljudba.hr
www.svakovamdobro.hr
www.pravednostiljubav.hr
www.borovnicaunas.hr
www.redangus.hr
www.blackdragun.hr
www.laudonovgaj.hr
www.ne-kor.hr

Glasnik

Hrvatskog uljudbenog pokreta

Izlazi subotom

*Nakladnik:
Poslovna savjetovanja
Dragun d.o.o.*

Uredništvo:

*dr. sc. Tomislav Dragun
glavni urednik
091/33-88-431*

*Hrvoje Mirković
grafički urednik
091/33-88-432*

*Lovorka Dragun Mirković, dipl. oec.
za izdavača
091/33-88-433*

Priloge slati na adresu:

*Zagreb, Pete poljanice 7
hrvatska.uljudba@gmail.com*

*Idejno rješenje:
© Hrvoje Mirković*